

číslo **6/2026**
ročník 34

ZPRAVODAJ

PRAŽSKÉ ARCIDIECÉZE

Varhany jsou často
předmětem vášně

Hudba, láska
a Finsko

V kněžství je pro mě
klíčová lidskost

Milí čtenáři,

když jsem přemýšlela nad tím, co spojuje témata tohoto čísla Zpravodaje, vychází mi z toho jedno slovo: radost. Ta každodenní i slavnostní zároveň. Radost, která někdy přichází po dlouhém čekání, jindy tiše roste uprostřed běžných povinností — a občas zazní naplno jako varhanní akord v katedrále.

Po dvanácti letech příprav se pražská arcidiecéze konečně dočká nových varhan v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha. V našem rozhovoru mluví organolog Štěpán Svoboda o letech práce, očekávání i o emocích, které s dokončením tohoto výjimečného nástroje souvisejí. Nástroje, který bude — dá-li Bůh — sloužit nejen současným, ale i dalším generacím.

Radostnou událostí bude také konec června, kdy přijmou kněžské svěcení dva muži z pražské arcidiecéze. V době, kdy se často mluví o nedostatku povolání, je každé přijetí Božího volání důvodem k vděčnosti i naději. Mysleme na budoucí novokněze v modlitbě a děkujme za odvahu vydat se cestou služby druhým.

A radost má v tomto čísle ještě jednu podobu, a tou je hudba. Nevidomá Rachel Skleničková v ní, navzdory svému handicapu, našla prostor svobody a krásy. Její příběh připomíná, že radost nemusí znamenat život bez překážek. Někdy naopak vyrůstá právě z jejich překonávání.

Přeji i vám, abyste na stránkách tohoto čísla kousek takové radosti našli. *Běla Svobodová*

Obsah

- 3 Ze života arcidiecéze**
- 4 Varhany jsou často předmětem vášní**
- 6 Papež Lev XIV. předá novému arcibiskupovi pallium**
- 7 Berla, bula a katedra**
- 8 V kněžství je pro mě klíčová lidskost**
- 9 Moje cesta ke kněžství**
- 10 Z rukou sestry vznikají štoly pro novokněze**
- 11 Hudba, láska a Finsko**
- 12 Společně k biřmování**
- 13 Mladý arcibiskup pro zemi po Bílé hoře**
- 14 Buďte světlem světa, solí země**
- 15 Z biskupských diářů**
- 16 Programy**
- 18 Z Act curiae**
- 19 Exercicie**

Vážení a milí přátelé,

Foto: Jakub Šerých, Člověk a víra

naše arcidiecéze vstoupila do nového období a s každou novou etapou přichází také čas vzájemného poznávání, hledání důvěry a společné cesty.

Máme nového pana arcibiskupa a spolu s tím přicházejí další změny. I já sám nyní stojím v nové roli generálního vikáře. Přestože prostředí naší arcidiecéze je mi dobře známé, posledních 15 let jsem mohl být u budování kostela a farnosti na Barrandově

a přes 20 let jsem měl na starosti některé IT projekty v rámci našeho Arcibiskupství, uvědomuji si, že každá nová služba potřebuje čas. Čas naslouchat, rozhlížet se, učit se jména i příběhy lidí.

Vnímám, že Arcibiskupství pražské a naše arcidiecéze jsou nesmírně pestrým organismem, který zahrnuje množství různých témat a míst — od farností, různých středisek (mládež, pastorační), přes charitu, školy, různá zdravotní a sociální zařízení, pension až po nádherné lesy, domy a byty. Nesmíme zapomenout ani na skvělý tým, který se stará o technické zajištění podmínek pro naši práci na několika našich pracovištích. Za vším stojí vždy lidé, kteří jsou nesmírně odborně zdatní a mají mnoho podnětných zkušeností. Považuji za důležité, abychom se dobře znali, ale také vnímali tu obrovskou šíři našeho společného záberu a snažili se i o určitou vzájemnou harmonii.

Dobře si přitom uvědomuji, že dnešní doba není pro mnoho lidí lehká. Často kolem sebe vidíme únavu, nejistotu nebo ztrátu důvěry — někdy ve světě, někdy v lidech a někdy i v církvi. O to více věřím, že se nemusíme snažit působit dokonale nebo mít na všechno rychlé odpovědi. Smyslem církve přece není ukazovat bezchybnost, ale nést jedni druhým. Připomínají mi to slova z listu Galatským: „Neste břemena jedni druhých, tak naplníte Kristův zákon.“ (Gal 6,2). Někdy to znamená pomoci konkrétním skutkem, jindy trpělivě naslouchat nebo na druhého pamatovat v modlitbě. A právě takové společenství bych si přál společně vytvářet. K dokonalosti však směřovat máme, protože v centru naší práce stojí Bůh, který je dokonalý a svatý.

A proto vás chci poprosit i o modlitbu. Za našeho nového pana arcibiskupa Stanislava, za všechny, kdo nesou odpovědnost, i za mne samotného. Abychom měli dost pokory naslouchat, dost odvahy dělat správné věci a dost víry neztratit naději ani tehdy, kdy cesta nebude snadná či nebude na první pohled k nalezení.

Věřím totiž, že když půjdeme společně, s Boží pomocí nezůstaneme stát na místě. A že i přes všechny naše lidské slabosti můžeme být jeden druhému znamením toho, že Bůh svůj lid neopouští.

V Kristu, P. Josef Ptáček, generální vikář

Tiráž: Zpravodaj pražské arcidiecéze. Uzávěrka příštího čísla je 14. června 2026.

Vydává Arcibiskupství pražské, Hradčanské nám. 16, 119 02 Praha 1 www.apha.cz, www.facebook.com/apha.cz, e-mail: zpravodaj@apha.cz

Obsah připravuje, rozšiřuje a objednávky přijímá Sekce komunikace, Hradčanské nám. 56/16, 119 02 Praha 1.

Náměty a připomínky zasílejte na e-mail: zpravodaj@apha.cz a bela.svobodova@apha.cz. Texty jsou redakčně upraveny.

Foto na titulní straně: Radoslav Vnenčák, Člověk a víra

Sazba: Grafika Vodička & Dezortová Tiskne: TISKÁRNÍ B.N.B., spol. s r.o. Vychází 11x do roka.

Registrace: MK ČR E 13802; ISSN 2570-8156.

Dobrovolný příspěvek za jeden výtisk 20 Kč, ideálně na číslo účtu 45301130/2700, variabilní symbol 7, do poznámky uveďte prosíme slovo Zpravodaj. Předplatné tištěného vydání si můžete objednat na adrese: zpravodaj@apha.cz.

Kněžské svěcení

V sobotu 20. června 2026 v 10.00 hodin v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha v Praze přijmou vkládacím rukou a modlitbou arcibiskupa pražského, Mons. Stanislava Příbyla CSsR, kněžské svěcení jáhni pražské arcidiecéze **Ondřej Šimer** a **Vojtěch Poppr**. Srdečně zveme věřící k účasti a kněze ke koncelebraci.

Žehnání nových varhan a svatovítský oktáv

15. června 2026 v 17.00 hodin oslavíme v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha svátek prvního z jejích patronů, a při této příležitosti se zde po dvanácti letech připrav slavnostně rozezní nové varhany. Tento národní symbol bude po téměř 700 letech pomyslně dokončený. Splní se tak sen mnoha generací a naplní úsilí stovek lidí a tisíců dárců slavnostním žehnáním varhan při mši svaté. Následovat bude šest koncertů, které vyvrcholí v neděli 21. června televizním přenosem galakonzertu z Katedrály jako poděkování všem, kteří se koncertů nemohli zúčastnit osobně. Celou slavnost pak uzavře pondělní děkovná mše za všechny dárcy, i za ty, kteří se už nového nástroje nedočkali.

Více na apha.cz.

Okénko z Papežských misijních děl

Příprava na 100. Misijní neděli – úkol na červen: Na konci školního roku si symbolicky „sbalme svůj misijní batůžek“ a dejme do něj to, co si chceme přes léto nést: modlitbu, dobrý skutek, konkrétní pomoc... Jednou z těchto konkrétních pomocí může být i podpora seminaristů. Vaše dary pomáhají pokrýt nejen samotné studium, ale i základní zázemí, formaci a každodenní potřeby, které jsou nezbytné. Přispět můžete jednorázově nebo cestou Adopce seminaristy, která trvá 4 roky, a dárcy se přihlášením do programu zavazuje, že přispěje na polovinu nákladů, které seminář musí vynaložit na vystudování jednoho budoucího kněze. V případě zájmu můžete získat informace o konkrétním studentovi a modlitební kartičku s fotografií a jménem studenta.

www.missio.cz, misie.praha@seznam.cz

S.M. Angelika Ivana Pintiřová SCB, arcidiecézní ředitelka PMD

Nové tváře na arcibiskupství

Arcibiskup Stanislav Příbyl představil krátce po svém příchodu své nové spolupracovníky.

- Generálním vikářem pražské arcidiecéze se stal **Mons. Josef Ptáček**, dosavadní farář v Praze na Zlíchově a na Barrandově. Tam úspěšně řídil výstavbu kostela a komunitního centra. Na Arcibiskupství pražském také dosud zastával roli metodika informačních technologií.
- Ekonomiku arcidiecéze bude mít nově na starosti **Tomáš Vyhnánek**. Přichází po dlouholetém působení na Ministerstvu financí, kde zastával řadu pozic včetně funkce náměstka ministra zodpovědného za Finanční řízení a audit.
- Sekretariát arcibiskupa povede bývalý velvyslanec ČR při Svatém stolci **Václav Kolaja**. Byl také náměstkem ministra zahraničí. Na arcibiskupství přichází z Diplomatické akademie MZV, kde byl zástupcem ředitelky.
- Spolu s ním bude arcibiskupovu agendu koordinovat **Jana Hovorková**. Ta v minulých letech vedla kancelář Apoštolské nunciatury v ČR.
- S liturgií bude Stanislavu Příbylovi pomáhat ceremonář **Radek Búbela**, bohoslovec pražské arcidiecéze a absolvent Cyrilometodějské teologické fakulty v Olomouci.
- Komunikaci Arcibiskupství pražského pak bude mít na starosti **Pavel Schrötter**, bývalý redaktor České televize, který pracoval také v marketingu skupiny Havel & Partners nebo v Českém rozhlasu.

SLAVNOST TĚLA A KRVE PÁNĚ

4. ČERVNA 2026

OD 17.00

KATEDRÁLA SV. VÍTA,
VÁCLAVA A VOJTĚCHA

Po slavnostní mši svaté, kterou bude celebrovat Mons. Stanislav Příbyl CSsR, arcibiskup pražský, bude následovat EUCHARISTICKÉ PROCESÍ po Hradčanském náměstí.

Sraz ministrantů v 15.00 v sakristii.
Děti a družičky prosíme, aby se přede mší sv. shromáždily v katedrále před kaplí sv. Ondřeje.

Varhany jsou často předmětem vášně

Téměř sto let zůstával kůr katedrály sv. Víta bez velkých varhan. Teď se do něj vrací nástroj, který vznikl více než dvanáct let a patří k největším varhanářským projektům v novodobé historii Česka. Se Štěpánem Svobodou, organologem pražské arcidiecéze, jsme mluvili o stavbě nových varhan, obtížích i odpovědnosti, které takový projekt přináší, i debatách kolem slavné katedrální rozety.

■ Jak jste se vlastně dostal k varhanům?

K varhanám jsem se dostal poměrně pozdě, až někdy ve 14–15 letech. Přivedl mě k nim pater Jan Gerndt, který tehdy působil u sv. Tomáše. Odešel tam varhaník a on to vyřešil po svém – staršímu ministrantovi řekl: „Ty budeš, Toníku, hrát o nedělích. A tobě, Štěpáne, když hraješ na hoboj, přivezu harmonium a budeš hrát ve všední dny.“

A tak jsem začal hrát na varhany a doprovázet bohoslužby. Od samotné hry už pak byl jen krok k zájmu o ten nástroj jako takový. Velkým impulsem pro mě byla i setkání s jedním varhanářem. Pořád jsem se ho vyptával, proč to či ono nefunguje. A on mi odpověděl: „Po tom nepátrej, to nepochopíš.“ Což byl samozřejmě naprosto jednoznačný impuls začít pátrat. Začal jsem číst literaturu o varhanách a jez-

dit po nástrojích po celé republice. Před nástupem na arcibiskupství jsem si takto důkladně prohlédl a zmapoval více než 1000 varhan.

■ A vy hrajete na varhany?

Jsem amatérský varhaník. Mou domovskou farností je kostel sv. Tomáše na Malé Straně, ale v poslední době působím více v Albrechticích nad Vltavou, kde máme chalupu a kde mimo jiné sloužím také jako varhaník.

■ Je varhaníků dost?

Varhany se studují podobně jako jiné hudební obory – na ZUŠ, konzervatořích, HAMU nebo JAMU. Varhaníků tedy není málo. Ubývá ale liturgických varhaníků, kteří jsou ochotni pravidelně sloužit v kostelech a hrát dobrovolně při bohoslužbách, zvláště na venkově. Starší generace to často

brala jako službu – hráli každou neděli a objížděli i několik kostelů v okolí. Jenže mnozí už zemřeli nebo jsou ve vysokém věku a mladí lidé, stejně jako celé vesnice, odcházejí spíše do měst nebo do zahraničí. Dnes už je to občas znát i v Praze.

Nezměnila se ale jen doba, změnila se i mentalita. Sloužit v jednom kostele znamená být na něj dlouhodobě vázaný. A když do toho přijde zaměstnání, rodina a další povinnosti, je to velký závazek. Podobně to mají i kostelníci. Varhanická i kostelnická služba je svým způsobem řešle. Nemluvíme totiž jen o nedělních bohoslužbách, ale také o svatbách, pohřbech nebo křtech. Ve většině případů jde navíc o dobrovolnickou činnost. Když člověk celý týden pracuje a o víkendech objíždí kostely, často se doma skoro neobjeví.

Právě proto mám pro varhaníky velké pochopení a jsem jim opravdu vděčný, že tu službu stále vykonávají. A když nějakého potkám, vždycky mu poděkuji, protože to není nic jednoduchého a okolí si to často ani neuvědomuje.

■ Co vlastně dělá takový organolog?

Je to trochu technická, ale také mezioborová práce. Zjednodušeně řečeno: jsem odborník na varhany a vše, co s nimi souvisí.

Spadám pod stavební odbor arcidiecéze, takže řeším agendu farností – od dotací přes jednání s památkáři až po koordinaci samotných projektů. Často funguju jako jakýsi projektový manažer varhanních zakázek. Ukázalo se, že je to obrovské množství práce, takže dnes se snažíme ve far-

nostech vytvářet týmy, které přebírají ekonomickou i dotační část.

U menších projektů je to klasická „manažerská“ práce. Tzn. od prvního posouzení nástroje, přes rozhodnutí, jestli ho opravit, rekonstruovat či postavit nový, až po zajištění financování, povolení a komunikaci s partnery, donátory i obcemi. U větších nástrojů pak přichází ta odborná organologická část: výzkum a poznávání varhan.

A na závěr přichází ta nejzajímavější fáze, což je kolaudace a předání nástroje farnosti.

■ Organolog tedy není varhanář?

Kdepak. Varhany jsou společným předmětem zájmu tří aktérů: varhaníka, varhanáře a organologa. Varhaník na nástroj hraje, varhanář ho staví nebo opravuje a organolog jim do toho mluví. Varhaník nástroj obvykle zná nejlépe, někdy na něj hraje desítky let, a je důležité, aby změny byly s jeho zkušeností v souladu. Když se jeho názor mine s varhanářem nebo památkáři, projekt to oslabuje. Proto je klíčové hledat shodu, aby varhany dobře zněly, dobře sloužily a výsledkem byli všichni spokojení.

■ Musí být asi náročné najít společný konsenzus, ne?

V kostele asi máloco vyvolává tolik emocí a dokáže rozdělit komunitu jako právě varhany. Může to být i oltář nebo socha, ale varhany bývají často předmětem vášně. Jsou to vlastně „živý“ prvek chrámu – pokud je tam varhaník, používají se při každé bohoslužbě a zároveň výrazně vstupují i do jeho podoby a atmosféry.

■ Kolik máte řádově na starost varhan?

Přesný počet dnes úplně neexistuje, protože se s převody kostelů na obce často převádějí i varhany – někdy i formou zápůjčky. Kdysi to bylo zhruba kolem 550 nástrojů.

■ A když se teď budeme bavit o svatovítských varhanách – liší se katedrální nástroj od běžných kostelních?

V principu ne, pořád jde o stejný nástroj s klaviaturami, pedálem, rejstříky a píšťalami. Rozdíl je hlavně ve velikosti – do katedrály musí přijít odpovídající velký nástroj.

Svatovítské varhany jsou navíc postavené v symfonickém stylu a způsobené konkrétnímu prostoru.

Díky široké škále rejstříků a barev jsou v dobrém slova smyslu univerzální – umožňují interpretaci varhanní literatury různých epoch i bohatý doprovod liturgie, při kterém je důležitá improvizace.

Je to nástroj pro 21. století, který varhaníkům nabízí téměř nevyčerpatelnou paletu možností a dlouhodobou inspiraci.

■ Co bylo při stavbě svatovítských varhan nejtěžší? Peníze, výběr firmy nebo technické komplikace?

Každý velký projekt přináší řadu komplikací – dnes se moderně říká „výzev“. V případě katedrály bylo specifické hlavně to, že je ve společné správě církve a státu. Otevřela se tak témata, která se dosud u varhan v podstatě nikde v Evropě neřešila, a jejich společným jmenovatelem byla odpovědnost.

Katedrální varhany jsou sice hudební nástroj, ale zároveň konstrukce o hmotnosti 45 tun s ventilátory, elektroinstalací a dalšími technickými prvky. V průběhu projektu se tak řešilo, jak je vlastně právně zařadit a jaké normy se na ně mají vztahovat. Když byly nakonec posuzovány jako strojní zařízení, přineslo to velké množství bezpečnostních i administrativních požadavků.

Právě takhle administrativně-právní část byla nakonec asi nejnáročnější a také precedentem při stavbě varhan po celé Evropě.

■ Když se varhany vyrábějí mimo prostor, kde pak budou stát, jak vůbec poznáte, jak budou v konkrétní katedrále znít? Aby se zvuk třeba netříštil nebo nebyl slabý?

Když se staví nový nástroj, základem je zkušenost varhanářů. Ta se sbírá dlouhá léta při opravách, restaurování i stavbě nových varhan a právě ona rozhoduje o tom, jestli bude nástroj po zvukové stránce fungovat.

V případě katedrálních varhan jsme po podpisu smlouvy nejprve objížďeli mnoho nástrojů v Čechách, na Moravě i ve Slezsku, aby varhanáři poznali naši varhanní kulturu a jak u nás varhany znějí. Stejně jako se liší řeči a intonace řeči v různých jazycích, tak se liší i varhany a jejich zvuk. A liší se také citlivost sluchu v jednotlivých zemích, proto je potřeba se při stavbě nového nástroje do určité míry naladit na strunu daného národa.

Pak následovala projekční fáze, akustická měření přímo v katedrále

a výroba zkušebních píšťal. Ty se postavily na pohyblivé lešení na kůru a testovalo se, jak budou znít v prostoru. Ukázalo se však, že ozvučit katedrálu tak, aby nástroj dobře fungoval v celé lodi i presbytáři, není vůbec jednoduché. Píšťaly se proto upravovaly, zkoušely znovu a celý proces se několikrát opakoval, než se našel správný směr pro výsledný zvuk varhan.

■ Měly tyto akustické testy vliv i na výslednou architektonickou podobu nástroje?

Ano, a velmi výrazný. Na začátku bylo přáním pana kardinála i podmínkou památkářů, aby při pohledu z transeptu byla vidět celá rozeta. Jenže akustické zkoušky ukázaly, že pro dobrý zvuk musí být nástroj umístěn co nejvýše a co nejbliže k zábradlí, což bylo v přímém protikladu s těmito požadavky.

Následovalo asi dva a půl roku hledání kompromisu mezi estetikou a zvukem, aby neutrpěla ani jedna stránka. Výsledkem je dnešní podoba, kdy prospektové píšťaly do rozety částečně zasahují a celá rozeta je dnes v plně šíři viditelná pouze z triforia.

Celé téma navíc vyvolává silné emoce. Po generace jsme byli zvyklí vnímat katedrálu bez velkých varhan na kůru, i když tam byly historicky plánované. Reakce lidí, kteří nejsou v tomto emocionálním zaujetí – třeba ze zahraničí – jsou přitom většinou velmi pozitivní; jak na samotný design, tak na vztah varhan a rozety. U nás je ale pochopitelně citlivost vůči tomuto pohledu mnohem větší.

■ Bude pro vás 15. červen, kdy budou varhany slavnostně požehnány, zdrojem radosti, obav nebo úlevy?

15. červen bude nejspíše směsí emocí. Po více než dvanácti letech práce je to završení dlouhého období, které bylo plné jak radostných, tak náročných momentů. Je to i 12 let života mé rodiny, protože na začátku toho projektu se narodil můj syn, takže na něm vidím, jak dlouhý čas uplynul.

V mých myšlenkách bude i mnoho lidí, kteří se nedočkali tohoto dne a kteří byli v době těch největších komplikací pro mě motivací a vůči kterým cítím odpovědnost.

Odpovědnost k těm tisícům, i deseti tisícům lidí, kteří věnovali svou energii, čas, prostředky a modlitby za zdar díla... zkrátka to všechno bude spojené v mých emocích až se varhany naplno rozezní. *Běla Svobodová*

Papež Lev XIV. předá novému arcibiskupovi pallium

Slavnost svatých Petra a Pavla je již od roku 1984 dnem udělování odznaků metropolitům. Jedním z nich letos bude i pražský arcibiskup Stanislav Příbyl.

Celý obřad provází hluboká symbolika. Před slavnostní bohoslužbou budou pallia celou noc uložena vedle hrobu sv. Petra v podzemí baziliky. Papež je pak požehná těmito slovy: „Dej, prosíme, ať ti, kdo je budou nosit, nezapomínají, že jsou pastýři tvého stáda, a svými skutky tento úkol naplňují. Ať přijmou jeho evangelia, které jim bude vloženo na ramena, a svým příkladem a věrnou službou ať vedou druhé.“

Modlitba odkazuje na skutečnost, že pallium – vlněný pruh s šesti černými křížky – nosí arcibiskupové na ramenou jako symbol Dobrého pastýře, který se v evangelním podoběnství ujímá ztraceného jehněte.

Právě slova evangelia o Dobrém pastýři zněla i při slavnostní intronizaci Stanislava Příbyla ve Svatovítské katedrále letos v dubnu. Svou první homilii pak zakončil nový arcibiskup těmito slovy: „Vrátíme-li se k obrazu pastýře a ovcí, o kterém jsme slyšeli v evangeliu, pak je to obraz plný po-

koje, vzájemné péče, respektu. Pastýř se inspiruje vztahem k Bohu a tento vztah přenáší na svěřené ovce. Smyslem pastýřské služby je shromážďovat a vést. Odněkud někam. Od toho, co není uspokojivé, k tomu, co lze nazvat bohatou pastvou. Pastýř musí mít vizi, vědět, kam ovce povede. Dnes jsem přišel mezi vás jako pastýř. Budu rád, když nepůjdu sám. Budu rád, když to místo dobré pastvy společně nalezneme. Směr je jasný: jdeme ke Kristu, který nás poté bude moci učinit oním kvasem v těstě, solí země a světlem světa.“

Na konci června začne připomínat jeho pastýřskou službu i pallium. Obléká se kolem krku, dva volné konce pak splývají po hrudi a zádech. Pro výrobu tohoto odznaku se používá vlna dvou beránků. Jde opět o symboliku. Biskup, jako Dobrý pastýř svého stáda, má hledat a najít ztracenou ovci a přivést ji zpět do ovčína. Další symbolikou je mučednictví a čistota, spojené se svatou Anežkou Římskou.

Pallium má tedy připomínat čistotu, kterou biskup slíbil, a mučednictví, nejvyšší formu vyznání víry, které má být biskup připraven podstoupit. Bílá barva pak odkazuje také k samotnému Kristu, který je beránkem Božím.

Pallium, které na slavnost svatých Petra a Pavla oblékne pražský arcibiskup Stanislav Příbyl, bude utkáno z vlny beránků chovaných v trapistickém opatství Tre Fontane nedaleko baziliky svatého Pavla za hradbami v Římě. Toto místo je podle tradice spojeno se stětím apoštola Pavla. O zpracování vlny se následně starají sestry Kongregace Svaté rodiny z Nazareta, které během Svatého týdne ručně tkají pallia určená pro nově jmenované metropolity z celého světa.

Živí beránci se žehnají třikrát. Poprvé je tomu v bazilice svaté Anežky Římské, pod níž jsou uloženy její ostatky. Benedikce je vědomě na tomto místě, jelikož podle legendy se svatá Anežka Římská zjevila s beránkem v náručí svým rodičům, aby jim zprostředkovala poselství, že je v nebi. Podruhé se žehnají 21. ledna, kdy se připomíná svátek Anežky Římské. V tento den jsou k papeži přineseni dva beránci, každý v jiném koši. První z nich, symbolizující mučednictví, je v koši ozdobený červenými květy a druhý je ozdoben květy bílými připomínajícími čistotu. Během požehnání jsou zvířata doprovázena dvěma sestrami, které v daném roce oslavují výročí svého zasvěcení.

Den před odevzdáním novým metropolitům jsou pallia vložena do speciální stříbrné schránky umístěné v blízkosti hrobu sv. Petra. A pak už následuje slavnostní bohoslužba a předání z rukou papeže.

Pavel Schrötter

Foto: Betty Horníková, Člověk a víra

Ocenění farníků pražské diecéze za obětavou službu

Při mši svaté na výročí posvěcení katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěcha ocenil pražský arcibiskup osm farníků za jejich obětavou službu medailí biskupa Antonína Podlahy.

Letošní medaili biskupa Antonína Podlahy obdrželi:

- **Pan Karel HRDINA**, který ve vlašimské farnosti, díky své zručnosti kromě jiného léta pomáhá s péčí o kostel, faru či farní zahradu.
- **Pan Antonín KANDLER**, který ve farnosti Jince 70 let působil jako regenschori a varhaník v tamějším kostele.
- **Paní Věra KARELOVÁ**, která v kobylišské farnosti kromě jiného léta hlídala děti při farních akcích, pomáhala s vařením a nyní je kostelnicí.
- **Paní Jana MĚKOTOVÁ**, která ve farnosti Kralupy nad Vltavou řadu let učila náboženství, vedla scholu a dodnes působí jako varhanice a kostelnice.
- **Pan František NEDBAL**, který ve smíchovské farnosti léta rediguje a tiskne farní zpravodaj, zpívá ve sboru a je fotografem spolku Člověk a víra.

Foto: Lenka Pecharová, Člověk a víra

- **Paní Jaroslava STRNADOVÁ**, která jak v divišovské, tak hradecké farnosti více než 25 let vzorně a svědomitě vede účetnictví
- **Paní Marie SVOBODOVÁ**, která v nymburské farnosti kromě jiného léta pomáhá s údržbou kostela ve Všejanech, zvoní v tamější zvonici a vozí seniory na farní akce.
- **Pan Bohuslav ZAVŘEL**, který v divišovské farnosti téměř 40 let hraje na varhany a také skládá duchovní hudbu.

Berla, bula a katedra

Při slavnostní intronizaci nového pražského arcibiskupa Stanislava Příbyla byly v úvodu bohoslužby zařazeny tři malé obřady, které by bylo škoda přehlédnout.

Když arcibiskup poprvé vstoupil do své nové katedrály, u vchodu jej očekávalo společenství kanovníků, kněží, kteří působí u katedrály a pečují o její duchovní život. Stanislav Příbyl políbil kříž, který mu podal dómský farář, a pak si od probošta kapituly vzal svěcenou vodu a kanovníky pokropil. Jedná se o pozůstatek dvou starobylých gest: V raném středověku se papež při vstupu do presbytáře v úvodu mše políbil pozdravením pokoje (pax) s přítomnými biskupy a kněžími, kteří ho zde očekávali. Později byl tento přímý kontakt „zprostředkován“ předmětem, pacifikálem, nejčastěji křížem, který všichni políbili na znamení duchovního společenství. Od novověku líbá pacifikál již jen biskup jako znamení úcty k Pánově utrpení. Ve středověku se také objevil zvyk, že kněz každé nedělní ráno posvětil vodu a pak s ní před kostelem kropil lidi přicházející na mši. Později se z toho vyvinuly kropenky u kostelního vcho-

Foto: Jana Chadimová, Člověk a víra

du, pomocí nichž pokropí každý sám sebe. Jen při slavnostním biskupském vstupu do chrámu zůstal zachován obřad, kterého jsme byli svědky.

Druhým zvláštním prvkem byla četba papežské buly. Tak jako je při kněžském svěcení přednesena žádost a potvrzení o způsobilosti kandidáta, tak při biskupském svěcení či uvedení zazní papežské pověření. Je to projev skutečnosti, že ke službě v církvi nikdo neprosazuje sám sebe, ale je k ní povolán. Čtení buly také ukazuje, že papež řídí

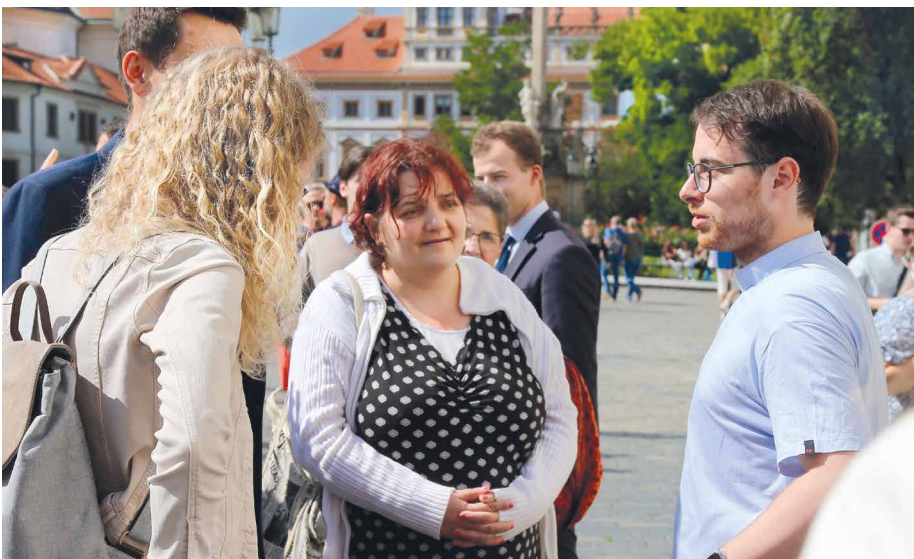
celou církev a je nástrojem její jednoty. Třetím mimořádným obřadem bylo samotné uvedení. Emeritní arcibiskup Jan Graubner předal Stanislavu Příbylovi pastýřskou berlu a uvolnil mu své biskupské sedadlo, katedru, na kterou nový arcibiskup usedl. Když v Ježíšově době rabíni vyučovali, seděli, zatímco žáci stáli okolo nich. Máme to zachyceno například v horském kázání v Matoušově evangeliu. Proto i dnes biskupové na rozdíl od kněží při kázání sedí na katedře, protože výkladem Božího slova konají pastýřskou službu. Na katedru diecézního biskupa nesmí usednout nikdo jiný než on sám. Berla je znamením moci a autority, proto ji biskupové používají jenom ve své diecézi.

Duchovní společenství, vnitřní čistota, jednota s papežem, autorita, pastýřská služba – těmito atributy vybavil inaugurační obřad arcibiskupa Stanislava. Kéž mu vydrží po dalších dvacet let.

Radek Tichý

V kněžství je pro mě klíčová lidskost

Vyrůstal mezi programováním, IT firmou a dobře rozjetou kariérou. Dnes stojí Ondřej Šimer těsně před kněžským svěcením a spíše než velká gesta zdůrazňuje obyčejnost, blízkost lidem a schopnost zůstat „normálním člověkem“. Jak se z mladého podnikatele stane budoucí kněz – a co dnes mladí hledají v církvi?

■ Ondro, tvá cesta ke kněžství nebyla úplně typická. Můžeš mi říct, kudy vedla?

Na střední jsme s kamarádem založili IT firmu. Dělali jsme webovky, programovali jsme a bavilo mě to. Tou prací jsem se mohl normálně živit, měli jsme docela velké zakázky a zhruba 3–4x větší plat než dneska.

To bylo někdy ve třetáku na gymplu. A když jsem se potom rozhodoval, kam půjdu na vysokou, tak v té době jsem hodně chodil do kostela, každý den. Dávalo mi to smysl a naplňovalo mě to. A tam už jsem vnímal, že programování mi sice přináší peníze, ale asi v tom celoživotní naplnění nevidím.

Tak jsem si řekl, že se zkusím přihlásit do semináře a vlastně už jsem na té cestě zůstal. Dnes mám sice menší peníze, ale zato vidím smysl toho, co dělám, a to nejen pro mě, ale i pro lidi kolem.

■ Byl tam nějaký konkrétní impuls?

Žádné zjevení, že by mi Bůh řekl „jdi do semináře“, jsem neměl. Přicházelo to spíš postupně. Dokonce jsem ze

semináře na chvíli odešel a zkoušel jinou cestu. Jenže jsem byl nešťastný.

A tehdy mi došlo, že člověk by měl dělat to, co ho opravdu naplňuje. A u mě je to kněžství.

■ Na co se po svěcení těšíš? A z čeho máš naopak respekt?

Spoustu věcí už teď dělám jako jáhen – křty, pohřby, bohoslužby slova. Ale těším se hlavně na osobní rozhovory s lidmi, třeba ve zpovědi. Jsem povahou introvert, takže je mi bližší sednout si s někým face to face a povídat si, než stát u ambonu a mluvit před lidmi. Kázání pro mě byla výzva a pořád jsou. Napsat text mi problém nedělá, ale dobře ho říct, rétoricky ho podat tak, aby zaujal, to je pro mě těžké dodnes.

■ A to se učí na fakultě? Jak napsat kázání nebo vést zpověď?

Na fakultě jsme dostali hlavně teologické vzdělání. Ale homiletiku, rétoriku nebo přípravu na zpověď jsme se učili spíš v semináři. A nejen z právního hlediska, ale i z lidského, abychom člověku neublížili.

■ Kde je podle tebe hranice mezi „být lidem nablízku“ a nenechat si mluvit úplně do všeho?

Hranice jsou důležité. Třeba u nás ve farnosti si všichni tykáme a zjistil jsem, že to není vždy ideální. Do budoucna bych si to asi chtěl nastavit trochu jinak.

Když je člověku šestadvacet a se všemi si tyká, leckdo pak má pocit, že mu může mluvit úplně do všeho. Najít rovnováhu mezi vstřícností a zdravou autoritou však není jednoduché. Člověk nechce být diktátor, ale ani sklouznout k nějakému bezbřehému tykání.

■ A máš kolem sebe někoho, kdo ti umí dát zpětnou vazbu? Kdo řekne: hele, už blbneš?

Tahle napřímo asi ne. Ale občas mi něco řeknou farníci a já jsem za to rád. I když se mi to někdy neposlouchá snadno.

Myslím, že je důležité vytvářet prostředí, kde lidé mají pocit, že zpětnou vazbu dát můžou. Někdy vnímám po kázání úplné ticho, nepříjde žádná reakce. A teď nevím, říkal jsem úplně hlouposti? Spali všichni a neposlouchali? Nebo to bylo dobré a nikdo nic neřekne?

■ To může být trochu demotivující. Jak se člověk v kněžství může chránit před vyhořením? Co děláš pro radost ve volném čase?

Vždycky jsem měl blízko k hudbě. Klidně si jdu na pár hodin zahrát na varhany nebo na klavír a úplně si u toho vyčistím hlavu.

■ Ty hraješ na varhany?

Jo. Hrál jsem na klavír a když jsem přišel do semináře, tak mi bylo řečeno: „Hraješ na klavír? Tak budeš hrát při mši na varhany.“ V semináři si totiž všechno zajišťujeme sami.

A je zajímavé, že oba letošní svěcenci – Vojta Poppr i já – jsme varhaníci. Je teď nějaká vyšší koncentrace.

■ A kromě hudby?

Snažím se potkávat s přáteli. Jak s boshoslovci a kněžími, tak i s laiky. Normálně zajít na kafe nebo do hospody. Prostě být s lidmi.

Myslím, že je důležité nebyť pořád sám. To mi přijde nebezpečné.

■ Samota může být pro kněze velký problém, že?

Je. Ve farnosti jsou sice fajn lidé, ale je to jiný typ vztahu. Když jdu za někým z farnosti na návštěvu, pořád tam nějakou roli mám.

A pak potřebuješ lidi, před kterými můžeš být úplně otevřený.

■ Jaký typ spirituality je ti blízký?

Já jsem šel cestou diecézního kněžství i proto, že mě žádná konkrétní spiritualita nepřitahovala natolik,

abych vstoupil do řádu. Vlastně se mi líbí, že tady mám od všeho něco.

Nevadí mi kytary na mši, nevadí mi latina, nevadí mi varhany. Ve všem se nějak cítím doma. A skoro si myslím, že právě v tom je katolicita – že nemusíme všechno dělat úplně stejně.

Když bych si ale měl vybrat, asi mi je nejbližší karmelská spiritualita.

■ Ty se teď pohybuješ v rámci ADCM mezi mladými, jací jsou dnešní mladí?

Mladí, stejně jako ostatní, jsou dnes přehlceni informacemi, hlukem, scrollováním na Instagramu. Nepotřebují další povídání, další katechezi nebo další písničku. Toho mají všude dost.

A tak někteří chtějí spíše ztišení než kytarovky. Teď jsme třeba měli víkendovku a čtrnáctileté děti samy přišly s tím, že chtějí víc ticha. Více prostoru přemýšlet o životě.

■ Máš nějakého oblíbeného světce?

Mám bířmovacího patrona Jana XXIII., papeže, který zahájil Druhý vatikánský koncil. Říkalo se mu „farář světa“ a lidsky mi byl vždycky hodně blízký.

Přijde mi, že dokázal dobře spojit věrnost tradici s otevřeností vůči lidem.

A protože mám blízko ke karmelské spiritualitě, tak i k oběma Terezkám – z Ávil a z Lisieux. Myslím, že je dobré poznávat i ženskou spiritualitu.

■ Jakým knězem bys chtěl být?

Čím dál víc si uvědomuju, jak důležité je, aby byl kněz normální člověk. Aby si na nic nehrál a nevytvářel kolem sebe obraz nějaké nedotknutelné svatosti.

Jasně, důležité jsou modlitba, duchovní život i teologie. Ale stejně podstatné mi přijde umět být lidem blízko a normálně si s nimi popovídat. Myslím, že právě to dnes církve hodně potřebuje.

Běla Svobodová

Moje cesta ke kněžství

Dá-li Pán, 20. června 2026 bych měl přijmout svátost kněžství. Jaká ale byla má cesta ke kněžství? Když se ohlédnu zpět, tak mohu s jistotou říct toto: život s Pánem je všechno, jen ne nuda. Ty nejdůležitější věci se ale často odehrávají skrytě, v nitru člověka, a někde tam jsem asi zakusil, že mě Bůh volá ke kněžství.

Jít za Pánem ale není vždycky jednoduché. Zvláště v dnešní době, kdy to od člověka vyžaduje i odvahu jít hodně proti proudu.

Samozřejmě, že jsem měl v dětství spoustu vlastních představ o tom, jak by měl můj život jednou vypadat, ale postupně jsem začal stále více poznávat a zakoušet, že je zde také Pán Bůh. Ne že bych o něm dříve nevěděl, ale zkrátka a dobře začal v mém životě hrát stále větší a důležitější roli.

Až jsem dospěl k poznání, že bez Pána Boha a vztahu s ním by můj život neměl smysl. A z tohoto vztahu s Bohem postupně krystalizovalo mé rozhodnutí stát se knězem. Byl to postupný proces, který pomalu klíčil a uzrával.

Na mé cestě mě také ovlivnila spousta kněží. Možná bych zmínil

Foto: Jakub Šerých, Člověk a víra

Jiřího Kordu, který v době mého dospívání působil ve farnosti Panny Marie Královny Míru v Praze – Lhotce. Ale byla jich spousta dalších. V různých etapách mé cesty jsem potkával

různé kněze. Bylo to pro mě důležité a jsem za to velmi vděčný. Kdybych šel na cestě ke kněžství zcela sám, tak bych na ní dlouho nevydržel. A proto jsem opravdu vděčný za každou dobrou duši (nejen kněžskou), která mi na mé cestě pomáhala a pomáhá.

Nevím, co mě čeká. Nevím, jaká bude budoucnost církve v naší zemi. Nevím, jaká bude budoucnost světa, ve kterém žijeme.

Ale jedno vím jistě – poslední slovo o mém životě, o církvi, i o celém světě bude patřit Pánu Bohu. A proto se nebojím a prosím Pána Boha, abych s jeho milostí a na přímluvu Panny Marie byl jednou dobrým knězem, který bude lidem pomáhat na cestě do nebeského království.

Vojtěch Poppr

Z rukou sestry vznikají štoly pro novokněze

Kovářství, cosplay i liturgická výšivka – svět Yuki Šimerové propojuje umění, řemeslo a osobní vztahy. Pro svého bratra Ondřeje navrhla nejen pozvánku ke kněžskému svěcení, ale také originální štolu, která s ním poputuje na jeho cestě od jáhna ke knězi. Spolu jsme si povídaly o umělecké tvorbě, sourozeneckém poutu i o tom, proč by ke svému bratrovi nikdy nešla ke zpovědi.

■ Víš, že jsi velmi kreativní osoba. Co vlastně všechno děláš?

Už v dětství jsem se naučila na táboře drhání, resp. macramé, později jsem studovala obor textilní výtvarnictví, a to mě nasměrovalo ke tkání, výšivkám a krajkám. V rámci povinné praxe na střední jsem se pak dostala do tkalcovny, kde jsem měla strávit dva týdny, ale tak mě to chytlo, že jsem tam zůstala na brigádě tři roky.

V současné době studuji v Hradci Králové textilní tvorbu. Ve volném čase tkám tapisérie a zhruba dvakrát do roka jezdím kovat.

■ Jak jsi se dostala ke kovářství?

Když jsem byla mladší, vyráběla jsem si cosplay kostýmy a chtěla jsem, aby byly co nejvěrnější. Proto jsem nechtěla meče z EVA foamu, ale pravý kovaný meč. Cesta k němu ovšem nebyla jednoduchá. Než jsem mohla začít kovat meč, musela jsem se naučit vykovat kleště, pak nůž, křesadlo... prostě se toho musí člověk naučit hrozně moc. A během toho procesu mě kovářství opravdu chytlo. Jen mám teda určitou nevýhodu v tom, že jsem takový tintitko. Na kování je potřeba síla.

■ Ty jsi malovala svému bratrovi pozvánku k jáhenskému i kněžskému svěcení (které proběhne 20. 6.). Jak k tomu došlo?

Ondra mě o to požádal, protože se mu moc nelíbil ten klasický koncept fotky a textu. Využil toho, že jsem výtvarník, a chtěl, aby to celé působilo osobněji. Na jáhenské pozvánce je proto obrázek svatovítské katedrály a na kněžské interier jeho – vlastně

našeho – domovského kostela sv. Antonína v Holešovicích.

■ Ale to nebyl tvůj jediný příspěvek k jeho svěcení. Podílela ses i na tvorbě štoly...

Nejen Ondrovy, ale i Jeronýmovy, což je bráchův i můj kamarád. Studovali jsme spolu na KTF. Jeroným měl albu ušitou od maminky a já jsem mu dělala štolu. Chtěl, aby všechno bylo osobní, od jeho blízkých. Takže jsem utkala plátno, ušila štolu a ozdobila ji ještě ruční výšivkou. Je to takový velmi jednoduchý, jemný styl.

Ondrovi jsem pak vytvořila koncept oboustranné štoly – z jedné strany fialové, z druhé bílé. Je šitá z brokátu s aplikovanou výšivkou a zdobnější, protože to více odpovídá jeho stylu. A ještě jsem tam vymyslela takový zlepšovák: přidaný pásek, který vytváří typické křížení jáhenské štoly. Až bude knězem, pásek se odstraní a střih je od začátku koncipovaný tak, aby fungoval jak pro jáhenskou, tak potom i pro kněžskou podobu, kdy štolu visí rovně. Takže ji může používat i po kněžském svěcení."

■ Změnilo se něco mezi vámi po jáhenském svěcení?

Mám pocit, že se proměnilo hlavně to, jak si spolu povídáme. Vidím u něj velký posun v komunikaci s ostatními; přistupuje k druhým citlivěji; je vidět, že už získal nějaké zkušenosti a je empatičtější.

■ Šla bys k němu ke zpovědi?

Ne. Ale já bych nešla ani k žádnému kamarádovi, se kterým bych pak měla jít na pivo.

■ Kdybys měla Ondru popsat třemi slovy – co tě napadne jako první?"

Určitě jazyky. Je hodně jazykově nadaný a jde mu to neuvěřitelně rychle. Má základy francouzštiny, latiny, starořečtiny a když jsme byli na dovolené, tak se zvládl domluvit i španělsky, přestože se ji nikdy neučil.

Pak bych řekla pivo. Ne ve smyslu opijení, ale spíš jako společenství, že umí propojovat lidi, rozproudit to, a vytáhnout je někam sednout si spolu.

A třetí... asi kostel.

■ Co bys mu popřála do jeho kněžské služby?

Aby v ní vydržel a aby ho to časem nezačalo štvat. Protože když se člověk vydá na cestu, kdy musí být k dispozici 24/7, je důležité se při tom neztratit a naučit se v tom žít. A i když to bude těžké, přeji mu, aby ho to pořád bavilo a neztrácel radost. A ještě bych si přála, aby se nepřestával dál vzdělávat. Když jsem slyšela jeho kázání, přišla mi hodně zajímavá a poutavá a je vidět, že Ondra má velký potenciál.

Běla Svobodová

Hudba, láska a Finsko

„Hudba mi pomáhá napojit se přímo na Boha,“ říká v nejnovější epizodě arcibiskupského podcastu Arcipodcast Ráchel Skleničková, nevidomá klavíristka, zpěvačka, skladatelka a pedagožka s mimořádnou uměleckou kariérou.

Absolventka Hudební a taneční fakulty AMU, kde studovala pod vedením profesorů Ivana Klánského a Františka Malého, vystoupila na řadě prestižních koncertů a festivalů včetně Pražského jara a spolupracovala s mnoha osobnostmi české hudební scény, mimo jiné i s Miroslavem Žbirkou.

V otevřeném rozhovoru s Evou Čerešňákovou se posluchači mohou ponořit do jejího bohatého vnitřního světa. Ráchel mluví o tom, jak vnímá svou nevidomost, o dětství, dospívání i o víře, která jí pomáhá přijímat životní výzvy s důvěrou.

„Ono by se chtělo říct, že to byla Boží lekce, ale to slovo je špatně. V rodině nás je nevidomých víc, takže ano, byla to zkouška, ale rovnou i s vybavením, jak ji zvládnout,“ řekla a dodala, že „Bůh nás neuvrhne do ničeho, co nemůžeme unést. Když se nám něco stane, tak to má vždy nějaký důvod a je zajímavé ho hledat.“

Ráchel zároveň přiznala, že kvůli své nevidomosti prožila i velmi těžké chvíle, zejména v dospívání. „Nemohla jsem dělat ty stejné věci co moji vrstevníci. Na HAMU je ohromná konkurence a moji spolužáci zahráli třeba desetkrát víc repertoáru než já. Já zahráji hodně věcí, ale co do kvantity postupuji pomaleji,“ vzpomněla Ráchel a jedním dechem dodala, že její nevidomost rozvíjí kreativitu. „Musím ty věci řešit prostě jinak, rozvíjet kreativitu a mít nápady, to je to důležité.“

Univerzální jazyk lidstva

Ústředním tématem rozhovoru je samozřejmě hudba, která Ráchel provází od dětství, kdy ke čtvrtým narozeninám dostala první malé klávesy Casio. „Kdybych měla hudbu popsat třemi slovy, tak je to univerzální jazyk lidstva. Hudba mi pomáhá napojit se

přímo na Boha a jsem vděčná, že ho skrze hudbu můžu šířit mezi další lidi. To je velký dar.“

Ráchel o hudbě uvažuje nejen jako o daru, ale také jako o nástroji, kterým může rozumět sama sobě. „Hudba mi otevřela srdce. Velmi stručně řečeno, u nás v rodině se někdy zapomíná na emoce. Samé rácie, nuly a jedničky, ale kde zůstalo to srdce?“ smála se. „Je lepší, když se lidé cítí a něco sdílí. Já sdílím skrze hudbu, i proto mi ji určitě Bůh poslal do života.“

Láska na první poslech

Významnou kapitolou jejího života, o níž v podcastu vypráví, je také Finsko. Na Sibeliově akademii absolvovala část svého studia a finština se stala její velkou vášní. Natolik, že jí maminka kdysi přepsala učebnici tohoto jazyka do Braillova písma, aby se jej mohla učit.

„Když jsem se zaposlouchala do finštiny, byla to láska na první poslech. Ten jazyk je hudební, má zvláštní intonaci.“ Ráchel dokonce v podcastu chvíli mluvila finsky. „Ten jazyk je pecka. Mám v plánu přeložit české lidovky do finštiny, některé už jsou hotové. Chybí asi sedm písní, aby mohlo vzniknout album,“ řekla.

Součástí epizody Arcipodcastu jsou kromě všeho i působivé hudební ukázky. „Finsko mě inspiruje i hudebně, líbí se mi jojkání nebo kulningový zpěv. To je technika, kdy zpíváte velice vysoké tóny, ale ne operním způsobem.“

Posluchači uslyší i neobyčejný dvouhlasný zpěv, výkon, který je třeba slyšet na vlastní uši, aby člověk uvěřil, že je vůbec možný. „Finský folklor je uchvacující! Připadáte si jako na zasněžené pláni, kde burácí vítr a před vámi je zasněžené jezero,“ zasnila se Ráchel.

Barbora Scherf

Společně k biřmování

V naší farnosti v Lysé nad Labem jsme se letos snažili pojmout přípravu na biřmování trochu jinak. Nechtěli jsme se věnovat jen samotným biřmovancům, ale zapojit i jejich kmotry – a vnímat biřmování jako událost celého farního společenství.

Naším cílem bylo změnit situaci, kdy se kmotři a biřmovanci často vidí poprvé až při obřadu. Chtěli jsme, aby biřmování nebylo jen individuální záležitostí, ale spíš setkáním lidí, kteří se už alespoň trochu znají – a mohou tak společně prožít hlubší zkušenost církevního společenství.

Zhruba půl roku před biřmováním jsme proto uspořádali společný oběd s kmotry. V neděli po mši svaté jsme nejprve jmenovitě představili biřmovance a celý kostel se pak zapojil do modlitby za ně, kterou jsme pro tuto příležitost připravili. Následoval doprovodný program, během kterého se kmotři představili a sdíleli, jak sami prožívali své biřmování. Z původně jedno-

duchého představení se velmi přirozeně vyvinula hluboká a osobní svědectví víry napříč generacemi, která vytvořila mimořádně rodinnou atmosféru.

Pro lepší vzájemné poznání jsme pak hráli kvíz ve čtveřicích – vždy dva biřmovanci a jejich kmotři – s otázkami na biřmování, život církve i odlehčená témata. Poté následoval společný oběd, který připravily farní ženy, a celé setkání jsme zakončili modlitbou k Duchu svatému.

Kmotři zároveň obdrželi brožurku, kterou jsme připravili jako malou inspiraci pro jejich roli. Obsahovala základní informace o kmotrovství, praktické tipy, jak biřmovance podporovat, biblická zamyšlení nad tématy

Ducha svatého, církve a doprovázení, i několik knižních doporučení.

Velmi krásným momentem bylo, jak se při obědě spontánně propojili i kmotři mezi sebou – ač se předtím neznali, začali spolu přirozeně mluvit a sdílet zkušenosti. Biřmovanci měli čas na rozhovor s kmotry, zaměřený přímo na jejich společnou přípravu.

Ze zpětných vazeb vyplynulo, že biřmovanci tato setkání velmi ocenili a přáli by si jich více. Věříme proto, že i samotné udílení svátosti biřmování bude díky tomu prožité více jako společná rodinná událost – s větší sounáležitostí a přesahem do budování nových vztahů ve farnosti.

Anežka Urbanová

Modlitba za mír u Královny míru

V den výročí zjevení ve Fatimě, 13. května, se v kostele Panny Marie Královny míru na Lhotce konala zvláštní bohoslužba a modlitba za mír.

Zasvěcení lhotického kostela Panně Marii Královně míru je skutečně ojedinělé. Ve světě existují pouze tři kostely Panny Marie Královny míru. Je to bazilika v hlavním městě Pobřeží slonoviny Yamoussoukru, Santa Maria della Pace v Římě u náměstí Piazza Navo a náš kostel Panny Marie Královny míru. Výjimečné zasvěcení našeho kostela je darem a úkolem, povoláním a výzvou. Stejně jako lidé, kteří v období před 2. světovou válkou vnímali potřebu odevzdat se Marii, aby vyprosila dar pokoje a míru, bychom i my chtěli znovu objevit charisma tohoto povolání.

Panna Maria Královna míru nám má vyprosit mír v srdci, ale také abychom mohli být apoštolové míru pro svět. S myšlenkou slavení tzv. Třináctků nás seznámil P. Pavel Hověz, kněz, který se významně podílel na vybudování kos-

tela bl. Marie Restituty v Brně na Lesné a podporuje nás na naší cestě k rekonstrukci a rozšíření kostela. Třináctky se slaví v některých mariánských kostelech na Moravě, i ve světě. Navazují na fatimská zjevení Panny Marie, která od 13. května do října 1917 vždy třináctého dne v měsíci zvala k mod-

litbě za mír a obrácení Ruska. První zvláštní modlitba za mír u Královny míru se konala 13. května při večerní bohoslužbě. Mši svatou sloužil P. Pavel Hověz s P. Stanisławem Górou. Bohoslužbě předcházelo setkání s P. Pavlem a autogramiáda jeho nové knihy Vidět a žasnout. Velké dobrodružství II. V ní sepsal své vzpomínky jako svědectví o tom, že Bůh vede naše životy a zasahuje do nich, pokud mu to dovolíme. Knihu můžete zakoupit v našem kostele a podpořit tak projekt rozšíření kostela a stavbu Centra Lhotka.

V tuto chvíli hledáme, jak co nejlépe žít zasvěcení našeho kostela Královně míru. Modlíme se za rozlišení podoby těchto modliteb za mír a budeme vděční, když se k tomuto úmyslu připojíte i vy.

Jana Šilhavá

Mladý arcibiskup pro zemi po Bílé hoře

Arnošt Vojtěch z Harrachu patří k nejvýznamnějším postavám českých dějin 17. století. Pražským arcibiskupem byl 44 let, což je nejdelší episkopát v dějinách pražské arcidiecéze. V katedrále sv. Víta korunoval tři české krále a dvě královny a výrazně ovlivnil podobu katolické církve po třicetileté válce.

Dochoval se jeho rozsáhlý italsko-německý deník o více než čtyřech tisících stranách, cenný pramen k dějinám 17. století. Vedle politiky zachycuje i každodennost, osobní postřehy a drobné humorné příběhy.

Předurčen ke kariéře

Narodil se 4. listopadu 1598 ve Vídni jako syn Karla Bernharda z Harrachu, důvěrného rádce Ferdinanda II. Už jeho jména symbolicky předznamenávala budoucnost — Arnošt připomínal prvního pražského arcibiskupa Arnošta z Pardubic a Vojtěch prvního českého biskupa.

Studoval na jezuitských kolejích v Českém Krumlově a Jindřichově Hradci, poté v Římě na koleji Germanicum. Pobyt v Římě jej výrazně formoval — vstoupil do mariánské družiny u kostela sv. Apolináře a navázal kontakty, které ovlivnily jeho další dráhu.

Ještě během studií jej papež Řehoř XV. jmenoval komořím a později tajemníkem. Získával i další církevní hodnosti, například v Olomouci, Pašově či Salcburku.

Arcibiskup ve třiaadvaceti letech

V roce 1622 byl zvolen pražským arcibiskupem, o rok později se stal také velmistrem Křižovníků s červenou hvězdou. Na biskupa byl vysvěcen v Sixtinské kapli 22. ledna 1623 a do Prahy nastoupil 2. dubna 1624.

Přicházel do země krátce po Bílé hoře, hluboce rozdělené a poznamenané válkou i nedůvěrou vůči kato-

lické církvi. Ani část katolické šlechty nebyla ochotna vracet zabavený majetek.

Rekatolizace jinak

Harrach patřil k představitelům po-tridentské reformy, ale odmítal čistě represivní postup. Zdůrazňoval potřebu „vyhubení kacířství, nikoli kacířů“.

Obnovu církve stavěl na vzdělávání, kultuře a kvalitní duchovní správě. Rekatolizaci neměl řídit stát ani vojsko, ale církev sama.

Praxe však byla složitější. Válka i politické konflikty vedly často k tvrdším postupům. Harrach se dostával do sporů s generálním vikářem Caramelem z Lobkovic, který prosazoval zastrasování. Nakonec zemi opustil.

Postupně převládl umírněnější přístup založený na školách, kazatelích, umění a liturgii.

Země bez kněží

Jedním z největších problémů byl nedostatek duchovních. V některých krajích zůstávaly stovky far neobsazené a papežský nuncius uváděl, že v Praze není ani dvacet katolických kněží.

Harrach proto podporoval příchod řeholních řádů — barnabitů, piaristů, hybernů, karmelitánů či voršilek.

Velký důraz kladl na vzdělávání kněží. Roku 1628 založil Svato-václavský seminář u Prašné brány, kde působili irští františkáni (hyberni).

Spory s jezuitou i císařem

Ačkoli sám studoval u jezuitů, usiloval o nezávislost církevní správy na jednom řádu i na státu. To vedlo ke sporům o výchovu kněží i univerzitu.

Napětí vznikalo i s habsburským dvorem. Harrach trval na autonomii duchovní moci, zatímco Ferdinand III. usiloval o větší státní kontrolu. V roce 1641 byl seminář dokonce obsazen vojskem.

Nové uspořádání církve

Když se nepodařilo rychle obnovit farní síť, reorganizoval arcidiecézi. Roku 1631 ji rozdělil na vikariáty a od roku 1651 svolával pravidelná setkání vikářů.

Prosazoval také vznik nových biskupství. Po dlouhých jednáních byla založena v Litoměřicích (1655) a Hradci Králové (1664). Na jejich zřízení přispěl i vlastními prostředky.

Arcibiskup a reformy

Harrachovo působení nebylo jen rekatolizací. Usiloval o obnovu církve v zemi vyčerpané válkou a nedostatkem kněží.

Podporoval školy, řády i liturgii, reorganizoval diecézi a usiloval o větší samostatnost církve. Tím se zařadil mezi nejvýznamnější pražské arcibiskupy raného novověku.

Arcibiskupa Harracha ale nečekala jen církevní obnova. Do jeho života i dějin země brzy naplno vstoupila třicetiletá válka, politické konflikty i dramatické události barokní Prahy. O tom více v dalším pokračování.

Richard Jozíf

Bud'te světlem světa, solí země

Arcidiecézní
charita Praha

Arcibiskup Stanislav Příbyl zavítal na nedávné setkání vedoucích pracovníků Charit pražské arcidiecéze. Zavzpomínal na první setkání s touto organizací a sdílel svůj pohled na to, jaké výzvy Charitu v nadcházejících letech čekají.

Mons. Stanislav Příbyl, Mons. Jan Graubner a ředitel Arcidiecézní charity Praha Jaroslav Němec na setkání Charit pražské arcidiecéze

■ Kdy a jak jste se poprvé setkal s Arcidiecézní charitou Praha?

Bylo to v roce 1998. Šel jsem si koupit svůj první mobilní telefon do prodejny v Londýnské ulici, naproti sídlu Charity. Měl jsem radost, že jsem našel místo na parkování. Zabouchl jsem dveře a v tu ránu mi klíče spadly do kanálu. Auto odemčené, já bezradně stojím na chodníku.

Kolem zrovna procházel pán z Arcidiecézní charity, podíval se na mě a zeptal se, co se stalo. Ukázalo se, že se známe ze Svaté Hory. Poslal pro údržbáře a ten pomocí kroužku na klíče, klíčků od vrtačky a provázku ty klíče z kanálu opravdu vytáhl.

Takže Charita mi nejprve pomohla v nouzi. Myslím, že to byl dobrý začátek. Ne nějaké oficiální seznámení, ale konkrétní pomoc v konkrétní chvíli.

■ V roce 2004, na Popeleční středě, vás pak pan kardinál Miloslav Vlk jmenoval prezidentem Arcidiecézní charity Praha. Jak na toto období vzpomínáte?

Vzpomínám velmi rád. Jednak to byla doba, kdy jsem poznal většinu z vedoucích pracovníků Charity i v neformálních situacích, takže dnes můžu říct, že jsme přátelé a že se na sebe můžeme spolehnout.

A také to pro mě byla velká škola profesionality. Základní manažerské dovednosti jsem získal právě v Charitě. Naučil jsem se jednat s lidmi a nacházet řešení, když přicházely potíže.

■ Angažoval jste se také v oblasti zahraniční rozvojové pomoci, které se pražská Charita věnuje.

Ano, a bylo to pro mě zásadní. V té době jsme stavěli nemocnici v Buikwe v Ugandě a díky tomu jsem tam několikrát cestoval. Pamatuji, jak jsem jednou „pašoval“ ultrazvuk i s gely, které jsou k vyšetření potřeba. Na letišti v Bruselu projel přístroj rentgenem a já čekal, že mě zastaví. Taková zásilka vypadá jako plastická trhavina. Nic se ale nestalo a vše dobře dopadlo.

Spolupráce s Ugandou pro mě ale znamenala víc než stavbu a rozvoj nových projektů. Poznal jsem církve v mnohem širším záběru, než jaký nabízí perspektiva střední Evropy.

■ Jakou roli by podle vás měla Charita hrát v životě církve a farností?

Vážím si toho, že charitní služba je profesionální a standardizovaná. A tak to má být. Ale právě vysoké nároky na provoz a předpisy nám někdy berou energii, kterou bychom rádi věnovali něčemu jinému: skutečnému propojení s životem církve.

Moje vize je prostá: aby Charita a církve nebyly dva světy vedle sebe, ale aby se charitní pomoc stále víc propojovala s farnostmi – profesionálně, ale zároveň osobně. Není to nová výzva. Ale stále na nás čeká.

■ Práce v Charitě je pro mnoho lidí posláním a vyjádřením víry. Kde je podle vás zdravá hranice mezi profesionalitou a osobní obětavostí?

Jde o vyrovnanost. O zdravý vztah mezi tím, že každý z nás jsme člověkem a zároveň že jsme ve službě a nikoli jen v zaměstnání.

Žít a umírat pro práci může škodit člověku samotnému i jeho rodině. Na druhou stranu ale Charitu nelze jen tak odložit, když jdu z práce, a nezajímat se, dokud se do ní zase nevrátím. Ostatně pán Charity mi tehdy pomohl vytáhnout klíče z kanálu cestou z práce. Mohl jít dál, být dřív doma, ale nedalo mu to. Stejně to prožíváme i my kněží. Nemůžeme chodit „jenom do práce“. Ale nesmíme ani nespát z toho, co se nevyřešilo, protože to nás pak ničí.

■ Jak takovou rovnováhu najít?

To je, po manažersku řečeno, velmi měkká dovednost. Těžko uchopitelná. A není jen manažerská, je také duchovní.

Zdravé propojení osobního a profesního života, to je výzva pro každého z nás. Být profesionální a zároveň empatický. Brát práci nejen jako zaměstnání, ale jako poslání. Být světlem světa, solí země. Na tom všichni pracujeme celý život.

Jarmila Lomozová

Z diáře ARCIBISKUPA PŘIBYLA

- 4. 6. / 17.00** katedrála sv. Víta / mše sv. – slavnost Těla a Krve Páně s procesím na Hradčanském náměstí
- 6. 6.** Brno / beatifikace Jana Buly a Václava Drboly
- 7. 6. / 10.00** Kladno / výročí posvěcení kostela Nanebevzetí Panny Marie
- 7. 6. / 17.00** Jihlava / mše sv. k beatifikaci Jana Buly a Václava Drboly
- 8. 6. / 18.00** Stará Boleslav / mše sv. ke 40. výročí kněžství Libora Bulína
- 13. 6. / 10.00** Svatý Kopeček u Olomouce / Romská pouť 2026
- 13. 6. / 18.00** Praha-Strašnice / mše sv. s biřmováním a posvěcením
- 14. 6. / 17.00** Praha-Braník / mše sv. s biřmováním

- 15. 6. / 17.00** katedrála sv. Víta / mše sv. s žehnáním varhan
- 16. 6. / 15.00** Praha-Kyje / mše sv. k 25. výročí kněžství Josefa Ptáčka, Edwarda Walczyka, Pavla Semely, Pavla Budského, Bartoloměje Pavla Černého OFM a Víta Uhra
- 20. 6. / 10.00** katedrála sv. Víta / kněžské svěcení
- 24. 6. / 16.00** Praha / kostel Panny Marie pod řetězem / mše sv. – svátek sv. Jana Křtitele
- 25. 6. / 18.00** kostel Panny Marie před Týnem / mše sv. ke cti sv. Josemaría Escrivá de Balaguer
- 29. 6.** Vatikán / převzetí pallia (odznaku arcibiskupské hodnosti)

Z diáře BISKUPA WASSERBAUERA

- 4. 6. / 7.00** katedrála sv. Víta / mše sv.
- 4. 6. / 17.00** katedrála sv. Víta / mše sv. – slavnost Těla a Krve Páně

- s procesím na Hradčanském náměstí
- 6. 6.** Brno / beatifikace Jana Buly a Václava Drboly
- 11. 6. / 7.00** katedrála sv. Víta / mše sv.
- 13. 6.** pietní akt k uctění památky obětí lidické tragédie
- 14. 6. / 11.00** Bohutín / mše sv. s biřmováním
- 15. 6. / 17.00** katedrála sv. Víta / mše sv. s žehnáním varhan
- 16. 6.** vikariátní konference vikariátu Stará Boleslav, mše sv. v 9.00, bazilika Nanebevzetí Panny Marie
- 16. 6. / 18.00** Praha-Běchovice / žehnání nové ekumenické kaple
- 18. 6.** Olomouc / výročí dvou olomouckých biskupů
- 20. 6. / 10.00** katedrála sv. Víta / kněžské svěcení
- 21. 6. / 10.00** Divišov / mše sv. s biřmováním
- 24. 6. / 18.00** katedrála sv. Víta / mše sv.
- 25. 6. / 7.00** katedrála sv. Víta / mše sv.
- 28. 6. / 11.00** Praha / bazilika sv. Ludmily / mše sv. s biřmováním
- 29. 6.** Vatikán / účast na předání pallia pražskému arcibiskupovi

Pastorační středisko Arcibiskupství pražského pořádá kurz základů víry a pastorace

Kurz Svatý Pavel

„Vstaň, jdi do města a tam se dovíš, co máš dělat.“ Sk 9,6

Kurz pro laiky,

ženy i muže, kteří se chtějí zapojit do pastorace ve farnosti i jinde. Vhodný pro ty, kdo vedou společenství, dobrovolníky ve farnosti, kostelníky, aktivní laiky i ty, kdo své místo v církvi teprve hledají.

Probíraná témata: Bible, Credo, modlitba, svátosti, pastorace

5 sobotních setkání

3. 10. 2026 / 28. 11. 2026 / 23. 1. 2027 / 20. 3. 2027 / 22. 5. 2027

Přihlášky zde:

Cena kurzu: 1 000 Kč (lze požádat o snížení)
Více informací: www.pastorace.apha.cz

Arcibiskupství pražské – Pastorační středisko
Thákurova 676/3, 160 00 Praha 6 / tel. 220 181 777

Aby to šlo bez křiku i bez rozmazlování...

DEVATERO PRO RODIČE

Zážitkově vzdělávací kurz o výchově dětí předškolního věku

ŘÍJEN–PROSINEC 2026

vždy v pondělí nebo v úterý od 18.15 do 20.15

kancelář poradny CPR, Thákurova 3, Praha 6 – Dejvice
1 700 Kč pro jednotlivce a 2 600 Kč pro pár
<https://pastorace.apha.cz/pro-rodinu/devatero-pro-rodice/>

METROPOLITNÍ KAPITULA U SV. VÍTA V PRAZE

■ **4. června od 17.00** Slavnost Těla a Krve Páně (Mons. Stanislav Příbyl).

■ **12. a 13. června od 7.00** Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova a Neposkvrněného Srdce Panny Marie.

■ **15. června od 7.00 a 17.00** Slavnost sv. Víta. Při večerní bohoslužbě budou požehnány varhany.

■ **20. června od 10.00** Kněžské svěcení.

■ **24. června od 7.00 a 17.00** Slavnost Narození sv. Jana Křtitele. Ranní mše sv. v boční kapli, večerní u hlavního oltáře.

■ **29. června od 7.00 a 18.00** Slavnost sv. Petra a Pavla.

www.kapitula.cz,

———— www.katedralasvatehovita.cz

PASTORAČNÍ STŘEDISKO

■ **10. června od 10.00** Akademie nejen pro seniory – prohlídka kostela Panny Marie Vítězné (Pražské Jezulátko) a prostor, kam se běžně nepodíváte. Sraz v 10.00 na terase před kostelem. Pozvání platí též na mši sv. začínající v 9.00.

———— <https://pastorace.apha.cz>

ARCIDIECÉZNÍ CENTRUM PRO MLÁDEŽ

■ **12.–14. června** Víkendovka pro mladé 11–15 let. Informace a přihlašování na webu ADCM.

■ **26.–31. července** Taxiway camp, tábor pro mladé ve věku 14–17 let na Hoře Matky Boží v Králíkách. Informace a přihlašování na webu.

■ **19.–24. července** Jetway camp, tábor pro mladé ve věku 11–15 let na Hoře Matky Boží v Králíkách. Informace a přihlašování na webu.

■ **11.–16. srpna** Celostátní setkání mládeže v Ostravě (14–26 let). Informace a přihlašování na www.celostatnisetkanimladeze.cz.

———— www.adcm.cz

VYŠEHRADSKÁ KAPITULA

■ **26. června od 16.00** Pietní akt v bazilice a následné kladení věnců u symbolického hrobu Milady Horákové a u Památníku kněží a řeholnic.

———— www.kkvys.cz

SVATÁ HORA

■ **23. června od 17.00 do 19.00** Muzejní noc na Svaté Hoře.

■ **20. června od 14.00 do 17.00** Malé filmové exercicie ve farním sále – film **Karavan**. Setkání moderuje jáhen Pavel Švarc, vstupné dobrovolné.

Varhanní půlhodinky Každou neděli od 14.00 v bazilice.

———— www.farnost-svatahora.cz

KC MATKY TEREZY

■ **11. června od 19.00** Zastavení u Matky Terezy: „Duchovní doprovázení – spirituální život“ s Mgr. Adélou Muchovou, PhD. v rozhovoru s Tomášem Mančalem.

■ **15. června od 19.00** Filmový večer – Felicie na cestách.

———— www.kcmt.cz

KC PRAHA-BARRANDOV

■ **1. června od 18.00** Modlitba za bezpečný svět (Itálie) – mše sv. a přednáška.

■ **3. června od 17.30** Andělská matiné – Hudbou od nebes k srdci. Vystoupí Divertimento kvartet, na programu: W. A. Mozart, F. Schubert, A. Dvořák, S. Barber.

■ **4. června od 18.00** Beseda a vernisáž k blahořečení Jana Buly a Václava Drboly. Hovořit bude historik František Kolouch.

■ **11. června od 18.00** Literární kavárna – Cyrilometodějská misie mezi Východem a Západem s dominikánským knězem Klimentem Mikulkou.

———— www.centrumbarrandov.cz

ŘKF PRAHA-STODŮLKY

■ **19. června od 18.00** 25. výročí posvěcení Komunitního centra sv. Prokopa – mše sv., následuje přátelské setkání.

■ **27.–30. července od 17.15 do 19.30** Příměstské exercicie aneb letní podvečery ve stínu kostela sv. Jakuba. Adorace, možnost zpovědi, mše sv. (18.00). Od 18.30 přednáška a diskuse na farní zahradě. Přednáší P. Mariusz Kuźniar. Je možné přijít jen na jeden večer nebo opakovaně, na všechny body programu nebo jen na některý z nich. Není nutné se předem hlásit.

———— www.farnoststodulky.cz

KC A ŘKF PRAHA HOSTIVAŘ

■ **2., 9., 16., 23. a 30. června od 15.45** Židovské tance pro mírně pokročilé i začátečníky (Farní stodola).

■ **7. června od 17.00** Hostivařský komorní koncert – violoncellové duo Juma (kostel).

■ **28. června od 16.00 do 17.45** Světlo pro tebe. Možnost zapálit si svíčku, pomodlit se, požádat o rozhovor nebo přímluvnou modlitbu (kostel v Záběhlicích).

———— www.farnosthostivar.cz

KC SV. LUDMILY NA TETÍNĚ

■ **7. června od 19.30** Tetínský filmový klub – film **Sirat** (Španělsko / Francie 2025).

■ **12. června od 19.00** Koncert Tria Vibrafonissimo v rámci hudebního festivalu Talichův Beroun (www.talichuveroun.com).

———— www.kc-ludmila.cz

ŘKF SV. LUDMILY PRAHA-VINOHRADY

■ **3. června od 19.00** Benefiční komorní koncert při příležitosti 30 let spolupráce mezi městy Kyóto a Praha. Na programu: J. S. Bach, G. F. Händel, Á. Piazzolli, F. M. Bartholdy, P. Vranický, L. Vierne a W. Walker. Vstupné dobrovolné, doporučená výše 200 Kč.

■ **5. června od 14.00** Modlitby za povolání ke kněžskému, řeholnímu a rodinnému životu. V 16.30 mše sv., oslavuje Mons. Václav Malý.

———— www.ludmilavinohrady.cz

ŘKF MATKY BOŽÍ PŘED TÝNEM

■ **3., 10. a 17. června od 15.00** Komentované prohlídky Týnského chrámu. Vstup zdarma, kapacita není omezena. Informace tel.: 602 457 200 (Štěpán Filipec).

———— www.tyn.cz

ŘKF SV. TOMÁŠE PRAHA-MALÁ STRANA

■ **22. června od 18.00** Mše sv. s pobožností ke sv. Řitě a požehnáním růží. (kostel sv. Tomáše).

———— www.farnostsvatehotomase.cz

ŘKF PRAHA-LHOTKA

■ **13. června od 17.00** Mše sv. a Modlitba za mír.

■ **14. června od 17.00** Benefiční koncert Josefa Kokše a dalších hudebníků. Vstupné: dobrovolný dar na Centrum Lhotka.

■ **28. června od 15.00** Primiční mše sv. novokněže Vojtěcha Poppra.
www.lhoteckafarnost.cz

ŘKF PRAHA-BRANÍK

■ **6.–10. července od 9.00 do 17.00** Příměstský křesťanský tábor u kostela sv. Prokopa. Cena činí 1 500 Kč. Informace na tel. 733 741 003 (P. Jan Pata).
www.farnostbranik.cz

DOMINIKÁNSKÁ 8

■ **10. června od 19.30** Od stvoření ke Trojici – Jean-Hervé Nicolas OP. Host: Benedikt Mohelník OP.
 ■ **11. června od 19.30** Závěr sezóny 2025/26 – hudba, setkání a sdílení na zahradě kláštera. Vystoupí: Ivan Boreš (kytara), Mélusine de Pas (viola da gamba, hlas), Štěpán Hon (bicí), Michal Rataj (elektronika), Jan Trojan (zvukové objekty, elektronika).
www.dominikanska8.cz

KOMUNITA CHEMIN NEUF

■ **12.–13. června** ORA et LABORA v klášteře v Tuchoměřicích – společenství modlitby, práce a společného slavení otevřené pro jednotlivce i rodiny s dětmi.

■ **14. června od 10.30** Poutní mše sv. v kostele sv. Víta, následuje den otevřených dveří v řeholním domě Komunity Chemin Neuf.

■ **1.–7. července** EXODUS! TEEN CAMP pro mladé 14–18 let.

■ **1.–7. července** JERICOHO – duchovní obnova pro mládež 18–30 let.
www.chemin-neuf.cz

KLÁŠTER DRASTY

■ **4.–9. srpna** Pobyt v tichu s Bohem.

■ **13.–16. srpna** Hudba jako cesta k tichu (ve spolupráci se spolkem Potichouнку).

■ **17.–23. srpna** Dny pro mladé.
www.kerit-drasty.cz

DOMOV SV. KARLA BOROMEJSKÉHO

■ **7. června od 17.00** Koncert smyčcového orchestru Musica Alternativa, diriguje Jaroslav Kořán (kostel Sv. Rodiny).

■ **13. června od 14.00** Zahradní slavnost k 30. výročí Domova sv. Karla Boromejského. Vystoupí Sunny Swing, Art Family, Vrak, Caramelka (zahradní Domova).

■ **21. června od 18.00** Koncert pěveckého sboru Coro d'Oro, sbor-

mistryně Marcela Miková, klavír Matěj Bárta (kostel Sv. Rodiny).
www.domovrepy.cz

VESELÁ ŠKOLA – CÍRKEVNÍ ZŠ A ZUŠ

■ **19. června od 15.00 do 17.00** Den otců – v srdci i na talíři. Děti připraví dobroty, osobní dárečky i možnost společného času u deskových her či sportu (dvorek školy, Soukenická 10).
www.veselaskola.cz

Pozvánka

■ **Varhanní nešpory maltézkých rytířů**

15. června od 18.00 Koncert dechových souborů Gymnázia a Hudební školy hlavního města Prahy, Feldharmonie Pražské konzervatoře a souboru Collegium Instrumentale. V programu zazní díla A. V. Michny, A. Lottiho, G. Gabrielliho, G. F. Händela, W. A. Mozarta a S. Prokofjeva. Za nepříznivého počasí bude koncert v kostele Panny Marie pod řetězem. Vstup volný (zahradní Velkopřevorského paláce na Malé Straně; vstup vchodem z Velkopřevorského náměstí).

Přijímací zkoušky 2026/2027
1.6. - 5.6. 2026
 přijímáme žáky do těchto oborů:

ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA
Soukenická 10, Praha 1

■ **VÝTVARNÝ**

■ **TANEČNÍ**

■ **DRAMATICKÝ**

■ **HUDEBNÍ**

- KLARINET
- SAXOFON
- HOUSLE
- FLÉRNA
- ZPĚV
- BICÍ
- VIOLA
- KLAVÍR
- KYTARA
- VARHANY
- a další.

kontakt: 724 199 601
maskova.rychtarova@veselaskola.cz

www.veselaskola.cz

Zveme vás na kurz
**TEOLOGIE MANŽELSTVÍ
 A RODINY**
 10/2026 – 8/2027

Je určen pro manželské páry, které se věnují, nebo chtějí věnovat pastoraci snoubenců a manželů, i těm, kteří chtějí prohloubit znalosti v oblasti vztahu muže a ženy.

Kurz bude probíhat od října 2026 do srpna 2027 a zahrnuje:

- 2 víkendová setkání
- 4denní letní soustředění
- 2 soboty a on-line výuku

Hlídkání dětí zajištěno.
 Cena kurzu včetně stravy a ubytování: 1 000 Kč
 Přemýšlíte o účasti? Dejte nám vědět: kurztm@apha.cz

Informace budou postupně zveřejněny na www.apha.cz

Pořadatelem je Arcibiskupství pražské a Katolická teologická fakulta

USTANOVENÍ

■ **JCLic. Mgr. et Mgr. Zoltán Balga** má s účinností od 1. července 2026 do 30. června 2031 prodlouženo ustanovení farářem Římskokatolické farnosti u kostela sv. Jindřicha Praha-Nové Město.

■ **Mons. ThDr. Jan Balík, PhD.** je s účinností od 25. dubna 2026 uvolněn z funkce ředitele Arcibiskupské kurie. S účinností od 1. května 2026 je odvolán z funkcí prezidenta Arcidiecézní charity Praha a Likvidace Lepry a současně zaniká předsednictví v Radě Arcidiecézní charity Praha.

■ **P. Petr Bošík SDB** je s účinností od 1. června 2026 jmenován farním vikářem Římskokatolické farnosti u kostela sv. Terezie od Dítěte Ježíše Praha-Kobylisy.

■ **Mgr. Radek Búbela** má ke dni 1. dubna 2026 ukončeno ustanovení nemocničního kaplana v Nemocnici na Homolce. S účinností od 5. května 2026 do 30. dubna 2030 jmenován a ustanoven členem Arcidiecézní liturgické komise.

■ **Libor Bulín** je s účinností od 15. května 2026 jmenován administrátorem excurrento Římskokatolické farnosti v Benátkách nad Jizerou.

■ **Mgr. Zuzana Černá** je s účinností od 1. května 2026 do 30. dubna 2031 jmenována nemocniční kaplankou Nemocnice na Homolce a Fakultní nemocnice v Motole.

■ **Ing. Mgr. Robert Hanačík** má s účinností od 1. července 2026 do 30. června 2028 prodlouženo ustanovení farářem Římskokatolické farnosti Řevnice.

■ **P. Mgr. ThLic. Martin Hobza SDB** je od 1. července 2026 uvolněn z funkce duchovního rádce mládeže IV. pražského vikariátu.

■ **P. Mgr. Václav Jiráček SDB** je od 1. června 2026 uvolněn z funkce farního vikáře Římskokatolické farnosti u kostela sv. Terezie od Dítěte Ježíše Praha-Kobylisy.

■ **P. Mgr. Jakub Jirovec, PhD., OT** je od 1. května 2026 do 30. června 2029 jmenován a ustanoven okrskovým vikářem II. pražského vikariátu.

■ **RNDr. Matúš Kocian, Ph.D.** má s účinností od 1. července 2026 do 30. června 2033 prodlouženo ustanovení farářem Římskokatolické farnosti u kostela sv. Matěje Praha-Dejvice.

■ **Mgr. Pavla Kokaislová, PhD.** je s účinností od 1. června 2026 do 31. května 2031 jmenována nemoc-

niční kaplankou Centra léčby pohybového aparátu, s.r.o.

■ **Mgr. Vojtěch Mátl** je s účinností od 1. května 2026 uvolněn z funkce člena Arcidiecézní liturgické komise.

■ **ICDr. Ing. Mgr. Marek Miškovský** je s účinností od 15. května 2026 uvolněn z funkce administrátora Římskokatolické farnosti Benátky nad Jizerou a zároveň jmenován administrátorem Římskokatolické farnosti u kostela sv. Prokopa Praha-Žižkov.

■ **Mgr. Pavlína Neradová** je s účinností od 15. května 2026 do 15. května 2027 jmenována nemocniční kaplankou Nemocnice Milosrdných sester sv. Karla Boromejského v Praze.

■ **Mgr. Josef Ptáček** je s účinností od 25. dubna 2026 jmenován generálním vikářem a zároveň uvolněn z funkce faráře Římskokatolické farnosti u kostela sv. Filipa a Jakuba Praha-Hlubočepy a z funkce okrskového vikáře II. pražského vikariátu. Od téhož dne do 14. května 2026 je jmenován a ustanoven administrátorem excurrento téže farnosti. Zároveň je s účinností od 25. dubna 2026 jmenován ředitelem Arcibiskupské kurie.

■ **JCLic. Mgr. Miloš Szabo, Th.D.** je s účinností od 15. května 2026 uvolněn z funkce faráře Římskokatolické farnosti u kostela Nanebevzetí Panny Marie Příbram-Svatá Hora a současně od téhož data jmenován farářem Římskokatolické farnosti u kostela sv. Filipa a Jakuba Praha-Hlubočepy.

■ **ThLic. Vít Uher, Th.D.** je s účinností od 15. května 2026 uvolněn z funkce faráře Římskokatolické farnosti u kostela sv. Prokopa Praha-Žižkov a z funkce okrskového vikáře IV. pražského vikariátu, a současně s účinností od téhož data do 30. června 2033 jmenován farářem Římskokatolické farnosti u kostela Nanebevzetí Panny Marie Příbram-Svatá Hora.

■ **Mgr. Kamil Vrzal** má s účinností od 1. července 2026 do 30. června 2033 prodlouženo ustanovení farářem Římskokatolické farnosti Odolena Voda.

■ **PhDr. Tomáš Vyhnánek** je s účinností od 27. dubna 2026 pověřen výkonem funkce ekonoma Arcibiskupství pražského.

■ **ThLic. Edward Walczyk, Th.D.** je s účinností od 15. května 2026 do 30.6.2029 jmenován a ustanoven okrskovým vikářem IV. pražského vikariátu. S účinností od 1. května 2026 je jmenován prezidentem Arcidiecézní charity Praha a zároveň tímto vzniká jeho předsednictví v Radě Arcidiecéz-

ní charity Praha. Od téhož data je jmenován prezidentem organizace Likvidace lepy.

■ **Mons. ThLic. Ing. Zdenek Wasserbauer, Th.D.** je s účinností od 25. dubna 2026 jmenován a ustanoven biskupským vikářem.

ŽIVOTNÍ JUBILEA

■ **P. Mgr. Filip Jan Rathouský OFM**, administrátor u kostela Panny Marie Sněžné Praha-Nové Město, administrátor exc. u kostela sv. Alžběty Praha-Kbely, rektor klášterní kaple Navštívení Panny Marie, Červený Újezd, 1. 6. 1971 (55 let)

■ **Mons. ThLic. Ing. Zdenek Wasserbauer, Th.D.**, pomocný biskup, sídelní kanovník a probošt Metropolitní kapituly u sv. Víta v Praze, člen diecézního synodálního týmu, biskupský vikář, 15. 6. 1966 (60 let)

■ **P. Mgr. Tomáš Gregůrek O.Cr.**, administrátor u kostela sv. Jiří Praha-Hloubětín, rektor kaple Nejsvětější Trojice Praha-Ďáblice, 18. 6. 1981 (45 let)

■ **JCLic. Mgr. Jaroslav Miškovský**, farní vikář v Uhlířských Janovicích, farní vikář exc. v Mnichovicích a v Hrusicích, 19. 6. 1971 (55 let)

■ **František Čech, administrátor u kostela sv. Remigia Praha-Čakovice**, administrátor exc. u kostela Povýšení sv. Kříže Praha-Vinoř, 24. 6. 1991 (35 let)

■ **ThLic. Pavel Frývaldský, Th.D.**, vyučující na KTF UK v Praze, 26. 6. 1981 (45 let)

■ **Ivan Kudláček**, emeritní farář v Mnichovicích, 27. 6. 1946 (80 let)

■ **Mgr. Ing. Michal Němeček**, děkan a sídelní kanovník Královské kolegiální kapituly sv. Petra a Pavla na Vyšehradě, administrátor u kostela sv. Petra a Pavla Praha-Vyšehrad, 29. 6. 1971 (55 let)

VÝROČÍ SVĚCENÍ

■ **ThLic. Sebastian Piotr Kopeć**, administrátor v Čelákovcích, 2. 6. 2001 (25 let)

■ **Mgr. Pavel Budský**, farář v Úvalech, 16. 6. 2001 (25 let)

■ **P. Mgr. Bartoloměj Pavel Černý OFM**, moderátor farnosti u kostela sv. Anežky České Praha-Spořilov, 16. 6. 2001 (25 let)

■ **Mons. Mgr. Josef Ptáček**, generální vikář, 16. 6. 2001 (25 let)

■ **Pavel Semela**, farář u kostela sv. Antonína Praha-Holešovice, 16. 6. 2001 (25 let)

■ **ThLic. Vít Uher, Th.D.**, farář Římskokatolické farnosti u kostela Nanebevzetí Panny Marie Příbram-Svatá Hora, 16. 6. 2001 (25 let)

■ **ThLic. Edward Walczyk, Th.D.**, okrskový vikář, farář u kostela sv. Bartoloměje Praha-Kyje, 16. 6. 2001 (25 let)

■ **Mgr. Milan Kačaljak**, administrátor v Brandýse nad Labem, 17. 6. 2006 (20 let)

■ **Václav Šustr**, kněz pražské arcidiecéze, 19. 6. 2021 (5 let)

■ **P. Ing. Mgr. Jeroným František Jurka OFM**, provinční rádce Řádu menších bratří františkánů, 22. 6. 1996 (30 let)

■ **JCLic. Mgr. Ondřej Pávek**, sídelní kanovník, kanovník penitenciář a děkan Metropolitní kapituly u sv. Víta v Praze, soudní vikář MCS AP, 22. 6. 1996 (30 let)

■ **doc. JUDr. Stanislav Příbyl, Ph.D., Th.D., JC.D.**, rektor a statutární zástupce DS u kostela Nanebevzetí Panny Marie, Praha-Nové Město, soudce MCS AP, kanovník KK Všechných svatých na Hradě pražském, 22. 6. 1996 (30 let)

■ **Mons. ThLic. Ing. Stanislav Příbyl, Th.D., Ph.D., CSsR**, arcibiskup pražský a primas český, místopředseda ČBK, 22. 6. 1996 (30 let)

■ **Mgr. Yvo Josef Rynda**, kněz pražské arcidiecéze, 22. 6. 1996 (30 let)

■ **Mgr. ThLic. Michael Špilar**, farář u kostela sv. Františka z Assisi Praha-Chodov, 22. 6. 1996 (30 let)

■ **Mons. Jan Graubner**, emeritní arcibiskup, 23. 6. 1973 (53 let)

■ **Mons. Karel Herbst SDB**, emeritní pomocný biskup, 23. 6. 1973 (53 let)

■ **P. Mgr. Oldřich Prachař OFM-Conv.**, výpomocný duchovní v klášterní bazilice sv. Jakuba Staršího a v kapli sv. Anny Praha-Staré Město, 23. 6. 1963 (63 let)

■ **P. Petr Beneš CSsR**, farní vikář u kostela Nejsvětějšího Srdce Páně Praha-Vinohrady, 24. 6. 2006 (20 let)

■ **Benedikt Hudema**, kaplan ZŠ sv. Voršily v Praze, rektor klášterního kostela sv. Voršily, farář u kostela sv. Vojtěcha Praha-Nové Město, 24. 6. 2006 (20 let)

■ **RNDr. Matúš Kocian, Ph.D.**, rektor duchovní správy pro akademickou obec ČZU v Praze, kanovník KK Všechných svatých na Hradě pražském, farář u kostela sv. Matěje Praha-Dejvice, 24. 6. 2006 (20 let)

■ **ThLic. Tomáš Mlýnek**, vojenský kaplan, 24. 6. 2006 (20 let)

■ **ICLic. Mgr. Radek Vašínek**, spirituál Arcibiskupský seminář Praha, 24. 6. 2006 (20 let)

■ **JCLic. PhDr. Mgr. Radim Cigánek**, kanovník KK Všechných svatých na Hradě pražském, farář v Sázavě-Černé Budy, soudce MCS AP, okrskový vikář, 25. 6. 2011 (15 let)

■ **Mgr. Štěpán Faber**, výpomocný duchovní v Hostivicích a II. pražského vikariátu, 25. 6. 2016 (10 let)

■ **Martin Chleborád**, administrátor v Kladně, kaplan CMŠ Radost, 25. 6. 2016 (10 let)

■ **Mgr. Pavel Kuneš**, osobní děkan, rektor filiálního kostela Nanebevzetí Panny Marie v Klecanech, 25. 6. 1961 (65 let)

■ **P. Mgr. Michael Josef Pojezdny O.Praem.**, emeritní opat, 25. 6. 1967 (59 let)

■ **Martin Sklenář**, farář v Kralupech nad Vltavou, 25. 6. 2011 (15 let)

■ **P. Augustin Otakar Šváček OFM-Cap.**, Klášter kapucínů Praha-Nové Město, 25. 6. 1967 (59 let)

■ **P. ThLic. Petr Hruška SJ**, farní vikář Římskokatolické akademické farnosti Praha, 26. 6. 2021 (5 let)

■ **Ivan Kudláček**, emeritní farář v Mnichovicích, 26. 6. 1976 (50 let)

■ **plk. ThDr. Mgr. Jiří Ignác Laňka, Ph.D.**, jáhenská služba u kostela Nanebevzetí Panny Marie Praha-Nové Město, policejní kaplan, 26. 6. 2011 (15 let)

■ **ThLic. Jiří Loun**, kněz působící ve Švýcarsku, 26. 6. 1976 (50 let)

■ **Mons. Mgr. Václav Malý**, emeritní pomocný biskup, emeritní kanovník, 26. 6. 1976 (50 let)

■ **P. Ing. Bc. Samuel Privara, Ph.D., SJ**, Tovaryšstvo Ježíšovo, 26. 6. 2021 (5 let)

■ **Jan Fexa**, na odpočinku v pražské arcidiecézi, 27. 6. 1970 (56 let)

■ **Libor Bulín**, probošt a sídelní kanovník KK sv. Kosmy a Damiána ve Staré Boleslavi, farář ve Staré Boleslavi, okrskový vikář, 28. 6. 1986 (40 let)

■ **doc. Josef Hřebík, Th.D., S.S.L.**, vyučující na KTF UK, kanovník KK Všechných svatých na Hradě pražském, 28. 6. 1981 (45 let)

■ **Mgr. Vladimír Hudousek**, jáhenská služba u kostela sv. Jana Nepomuckého Praha-Hradčany a u kostela sv. Jakuba Staršího Praha-Zbraslav, vojenský kaplan, 28. 6. 2006 (20 let)

■ **Mons. Michael Slavík, Th.D.**, prelát Jeho Svatosti a sídelní kanovník Metropolitní kapituly u sv. Víta v Praze, 28. 6. 1981 (45 let)

■ **František Benda**, kněz pražské arcidiecéze na odpočinku v Ořechu, 29. 6. 1952 (74 let)

■ **Ing. Mgr. Viktor Frýdl**, kaplan v Domově pro seniory kardinála Berana v Mukařově, 29. 6. 1974 (52 let)

■ **ThDr. Jiří Huber**, emeritní kanovník Královské kolegiální kapituly sv. Petra a Pavla na Vyšehradě, 29. 6. 1956 (70 let)

■ **Mons. doc. Ing. Aleš Opatrný, Th.D.**, kaplan Jeho Svatosti, prelát Jeho Svatosti, emeritní kanovník Královské kolegiální kapituly sv. Petra a Pavla na Vyšehradě, 29. 6. 1974 (52 let)

■ **P. PaedDr. Mgr. Hugo Jiří Zikmund O.Praem.**, arcidiecézní duchovní rádce skautingu, 29. 6. 2001 (25 let)

■ **JCLic. Mgr. Jaroslav Knichal**, hlavní kaplan AČR, 30. 6. 2001 (25 let)

■ **Alois Špulák**, kněz pražské arcidiecéze na odpočinku, 30. 6. 1973 (53 let)

KATOLICKÉ BOHOSLUŽBY V TV NOE

- **6. 6. (9.00–17.15)** Vysílání z brněnského výstaviště – slavnost blahorečení Jana Buly a Václava Drboly
- **7. 6. (10.00)** Mše sv. z Lukova, rodiště blahoslaveného Jana Buly
- **6.–12. 6.** Přenosy z cesty papeže Lva XIV. do Španělska a na Kanárské ostrovy
- **13. 6. (11.00)** Mše sv. ze Zvole u Zábřeha, žehnání oltáře
- **14. 6. (10.30)** Mše sv.
- **21. 6. (10.30)** Mše sv.
- **28. 6. (10.30)** Mše sv.

Případné aktualizace na stránkách www.tvnoe.cz a ve vysílání. Změna vyhrazena.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Úmysl papeže

Za hodnoty ve sportu: Modleme se, aby byl sport nástrojem míru, setkání a dialogu mezi kulturami a národy a podporoval hodnoty jako respekt, solidaritu a osobní rozvoj.

Národní úmysl

Za slabé: Modleme se, aby lidé, kteří prožívají konflikt ve svém svědomí, dostali sílu pro správné rozhodnutí.

HISTORICKÝ KALENDÁŘ

2. června 1536

Papež Pavel III. svolal obecný koncil do Mantovy, na němž se měla projednávat otázka utrakvismu v Čechách a reformace. Koncil se však nakonec neuskutečnil.

3. června 1626

Položením základního kamene byla zahájena stavba loretánské kaple, tzv. Svaté chýše, která stojí uprostřed areálu Pražské Lorety.

3. června 1886

V Ugandě byl pro svou víru popraven Karel Lwanga spolu se svými druhy. Působili na královském dvoře a řada z nich pocházela z významných rodin. Křesťané odsuzovali nemravné chování panovníka, a proto byli považováni za nebezpečné.

11. června 1996

Při České biskupské konferenci a Ekumenické radě církvi v ČR vznikla Komise pro studium rekatolizace českých zemí v 16.–18. století.

14. června 1936

Zemřel Gilbert Keith Chesterton, anglický katolický spisovatel. Jeho nejznámější literární postavou je otec Brown, katolický kněz a hrdina řady detektivních příběhů.

14. června 1966

Bylo zveřejněno oznámení o zrušení Indexu zakázaných knih (Index librorum prohibitorum). Ten přestal být vydáván a doplňován a za čtení děl, která evidoval, již nehrozil církevní trest.

16. června 1426

Husité drtivě porazili křižácké vojsko v bitvě u Ústí nad Labem (Na Běhání).

16. června 2006

Městský soud v Praze rozhodl, že katedrála sv. Víta, Václava a Vojtěcha patří církvi. Soudní spory o její vlastnictví ale pokračovaly.

16. června 1846

Kardinál Giovanni Maria Mastai-Ferretti byl zvolen papežem a přijal jméno Pius IX. Patří k nejvýraznějším papežům moderních dějin.

24. června 1386

Narodil se Jan Kapistrán, kněz, františkán, proslulý kazatel a misionář. Patřil k významným osobnostem své doby. Vystupoval proti husitům a účastnil se křížové výpravy proti Osmanské říši, během níž podlehl moru. V historickém bádání je jeho působení hodnoceno i v souvislosti s protižidovskou rétorikou a postoji.

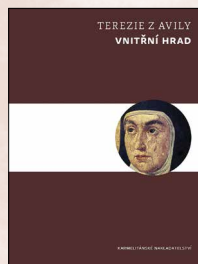
25. června 1926

V Československu byl přijat Kongruový zákon. Ten upravoval státní příspěvky na platy duchovních církvi a náboženských společností, které stát uznával.

Vít Kochánek

KNIŽNÍ NOVINKY

KARMLITÁNSKÉ
NAKLADATELSTVÍ

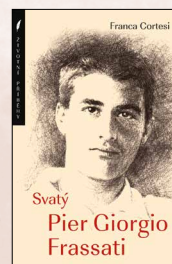

VNITŘNÍ HRAD
Terezie z Avily
Váz., 280 str.,
449 Kč

**JEŽÍŠ KRISTUS,
SYN BOŽÍ, SPASITEL**
Mezinárodní
teologická komise
Brož., 160 str.,
229 Kč

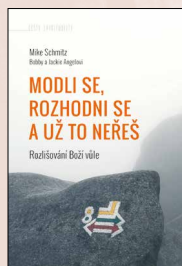
PAULINKY

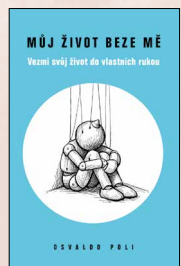
**SVATÝ PIER
GIORGIO
FRASSATI**
Franca Cortesi
Brož., 144 str.,
249 Kč

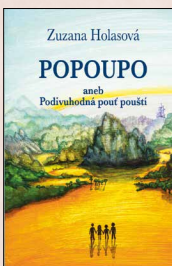
**9 PRVNÍCH
PÁTKŮ**
Anne Flanagan
Brož., 288 str.,
299 Kč

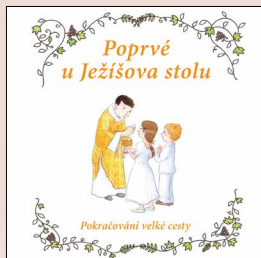
**MODLI SE,
ROZHODNI SE
A UŽ TO NEŘEŠ**
Rozhodování Boží vůle
Mike Schmitz,
Bobby a Jackie
Angelovi
Brož., 128 str.,
249 Kč

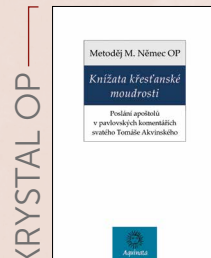
MŮJ ŽIVOT BEZE MĚ
Vezmi svůj život do vlastních rukou
Osvaldo Poli
Brož., 264 str.,
299 Kč

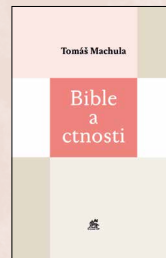
**POPOUPO
ANEBO
PODIVUHODNÁ
POUŤ POUŠTÍ**
Zuzana Holasová
Váz., 176 str.,
279 Kč

**POPRVÉ
U JEŽÍŠOVA STOLU**
Sophie
de Mullenheim
Váz., 64 str., 165 Kč

**KNIŽATA
KŘEŠŤANSKÉ
MOUDROSTI**
Metoděj Maria
Němec OP
Brož., 112 str.,
170 Kč

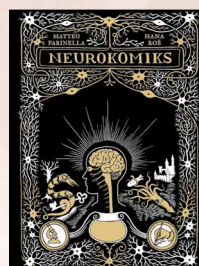

**BIBLE
A CTNOSTI**
Tomáš Machula
Brož., 120 str.,
150 Kč

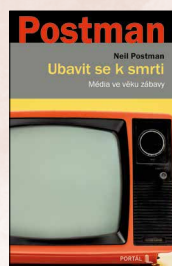
PORTÁL

**LÉČ NA SYNDROM
PODVOVNÍKA**
Jessamy Hibberd
Brož., 208 str.,
399 Kč

NEUROKOMIKS
Matteo Farinella,
Hana Roš
Brož., 152 str.,
389 Kč

**UBAVIT SE
K SMRTI**
Neil Postman
Brož., 208 str.,
399 Kč

Příloha Zpravodaje pražské arcidiecéze

Děkujeme, že máte v srdci místo pro potřebné

Čím v tyto dny Charita žije? Završujeme dílo, které přežije naši generaci. Velká rekonstrukce Domova sv. Václava je hotová a nový prostor opět brzy přivítá seniory. Za úspěchem tak náročné akce stojí mnoho lidí. Architekti, inženýři, stavitelé, obětaví pracovníci Charity i vy, laskaví dárci, bez kterých bychom se do tak odvážného díla nemohli ani pustit. Děkujeme!

Právě teď pořádáme celonárodní sbírku Daránek. Její maskot, malý, hravý a trochu rozpustilý beránek, připomíná, že dětství by mělo být ra-

dostné a bezstarostné. Ne každé dítě to tak zažívá. Pro ty nejpotřebnější připravujeme letní tábory plné her a dobrodružství. Přidejte se k nám. Každý váš dar pošle další holku nebo

kluka na louku, k táboráku a k novým kamarádům.

Tisíce kilometrů daleko, ale ne za hranicemi naší pozornosti. V rozvojových zemích míří vaše dary ke konkrétním lidem: k chudému dítěti, které by bez vaší pomoci nemohlo studovat, k pacientovi čekajícímu na léčbu, nebo k rodině bez přístupu k čisté vodě. Děkujeme, že máte v srdci místo i pro potřebné, kteří žijí daleko od nás.

Jarmila Lomozová
zástupkyně ředitele
pro public relations

Senioři se stěhují se do opraveného domova

Po téměř dvou letech rekonstrukce se znovu otevírá Domov sv. Václava ve Staré Boleslavi. V polovině června se jeho obyvatelé vrátí do zrekonstruovaných prostor.

„Říkají, že se těší domů,“ shrnuje náladu mezi seniory Sylvie Smidová, vedoucí Domova sv. Václava. „To je pro nás to nejdůležitější.“

Pomohou osobní průvodci

Tým Domova pečlivě připravuje rozmístění seniorů do pokojů podle jejich přání a potřeb. Do Staré Boleslavi si přivezou nejen osobní věci, ale i vlastní nábytek, který si spojují s pocitem domova.

Každého seniora při stěhování doprovodí osobní průvodci a zapojí se i rodinní příslušníci a sociální pra-

covníci z dalších služeb Arcidiecézní charity Praha. „Obavy ze změny jsou přirozené. Průvodci jsou tu proto, aby je zmírnil,“ říká Sylvie Smidová.

Největší stavební akci v novodobé historii Arcidiecézní charity Praha umožnil Národní plán obnovy i tisíce individuálních dárců. Nyní zbývá dostavět kuchyň s gastroprovozem; do té doby bude teplé jídlo dováženo od externího dodavatele. „Děkujeme za vaši pomoc! A pokud můžete, pomozte nám dotáhnout dílo do konce,“ říká Sylvie Smidová.

Dary lze poukázat na účet 749986/5500, VS 6023, nebo online na www.praha.charita.cz.

Krátce

☀ **Komunitní centrum sv. Anežky** rozšiřuje volnočasové aktivity pro děti a dospělé. Aktuální program najdete na www.praha.charita.cz/akce/kc ☀ **Sbírka potravin** přinesla bezmála 10 tun potravin a drogerie pro lidi v nouzi. Pomoc mířila prostřednictvím Charit v pražské arcidiecézi

přímo k potřebným nebo do charitních skladů k průběžnému použití.

☀ **Charita Kralupy nad Vltavou** posiluje pro zvýšený zájem cenově zvýhodněnou přepravu automobilem pro seniory a lidi se zdravotním postižením. Objednávky cest po Kralupech i do okolních měst s nemoc-

nicemi přijímá na čísle 739 654 829 v pracovní dny od 8 do 16 hodin.

☀ **Poutní mše svatá** ke svátku patronky kostela Panny Marie Matky ustavičné pomoci se bude sloužit v pátek 26. června 2026 od 10 hodin v charitním kostele v Nerudově ulici 22 na Malé Straně.

Vladimír Kořen: Charita je ikonická organizace, která se mi zapsala do duše

Moderátor VLADIMÍR KOŘEN vystoupil na setkání pracovníků Charit v pražské arcidiecézi. Jako mediální profesionál i dlouholetý dobrovolník Charity mluvil o tom, jak Charita působí na veřejnost, proč je pro ni klíčová důvěra a jakou roli v tom hrají konkrétní lidské příběhy.

„Pro mě jste ikonická organizace, vloženej taková, která se mi zapsala do duše,“ uvedl hned v úvodu. Zároveň ocenil postavení Charity ve společnosti: „Co se týče reputace navenek, Charita je na tom výborně.“ Připomněl

ale, že veřejný obraz organizace nevzniká jen řízenou komunikací, ale především na základě osobní zkušenosti lidí.

Dobrym příkladem takové zkušenosti je podle něj Tříkrálová sbírka.

„Tříkrálová sbírka je vzorová záležitost, která dává radost nejen těm, o které se následně staráte, ale i těm, kteří se do sbírky zapojují a chodí koledovat.“ Charita se tak přirozeně a důvěryhodně potkává s veřejností.

Pracovníky Charity vyzval ke sdílení konkrétních lidských příběhů. „Příběh je to, co strhává pozornost, a vy jich máte tisíce,“ zdůraznil. „Lidé potřebují vědět, na co své peníze dávají. Tím se buduje důvěra.“ Právě autentické příběhy dokážou přiblížit nepostradatelnost charitní práce.

Tisíc příběhů pomoci v Azylovém domě Gloria

Za uplynulou dekádu prošlo Azylovým domem Gloria v pražských Hlubočepích více než 1 200 matek a dětí v tíživé životní situaci. Provoz zařízení dlouhodobě podporuje Nadace AGEL.

Nadace AGEL převzala patronát nad Glorií v roce 2016. Finančně část mezd odborného personálu i přímou pomoc konkrétním rodinám. „Jedna maminka potřebuje dioptrické brýle, jinou překvapí náklady spojené s nástupem syna na střední školu, další přijde v šestém

měsíci těhotenství bez jakéhokoli zázemí,“ popisuje sestra Imelda Jana Hrdličková, která Glorii vede po celou dobu spolupráce s nadací. Jde o výdaje, které nelze vždy předvídat ani zahrnout do standardních rozpočtů.

Zkušenost z praxe dovedla obě organizace ke způsobu spolupráce, který odborníci označují jako flexibilní či na důvěře založené dárcovství (trust-based philanthropy). Model, který je v nadačním světě stále spíše výjimkou než pravidlem, v Glorii funguje už deset let.

20. ročník pouti Praha–Orvieto s osobní účastí arcibiskupa Přibyla

Jubilejní ročník pouti začíná zvláštní podporou: jednu z etap na Neveklovsku absolvuje osobně pražský arcibiskup Mons. STANISLAV PŘIBYL, který nad celou akcí převzal záštitu.

Poutí připomíná eucharistický zázrak z roku 1263 v italském Bolsoně a cestu kněze Petra z Prahy, která předcházela vzniku svátku Těla a Krve Páně.

„S příběhem kněze Petra z Prahy jsem se poprvé setkal jako seminarista, když jsme měli církevní dějiny a navštívil jsem právě Orvieto,“ říká arcibiskup Přibyl a pokračuje: „Eucharistický zázrak v Orvieto byl poslední kapkou k tomu, že sv. Tomáš Akvinský dopsal liturgické texty ke svátku Těla a Krve Páně.“

Takže je to jeden z momentů, kde my Češi jsme měli vliv na celocírkevní dění.“

Daránek zaplatil Adamovi jeho první letní tábor. I letos by si ho rád zopakoval

Devítiletý Adam vyrůstá jen s maminkou. Léto pro něj dřív znamenalo hlavně dlouhé dny doma a čekání, až se maminka vrátí z práce. Teď má důvod se na léto těšit. Už podruhé vyrazí na tábor.

Příměstský tábor Charity Beroun se odehrává v prostorách charitního domu sv. Josefa v Lochovicích. Každé ráno se sejde skupinka pětadvaceti dětí, aby si společně hrály, sportovaly, vyrážely ven do lesa a na výlety.

Adamovy první kroky do nového prostředí, mezi neznámé děti, byly loni nasmělé. Obavy se ale rozplynuly během prvních minut. Nikdo

nepoznal, že pochází z rodiny, která to nemá lehké. Přesně o to Charitě jde.

„Děti u nás zapadnou úplně přirozeně,“ potvrzuje Alena Nováková z Charity Beroun, která tábory organizuje.

„Nikdo neví, z jakého prostředí kdo pochází. Všechny hry i program jsou nastavené tak, aby je zvládly všechny děti.“

Když se Adama zeptáte, co se mu na táboře líbilo nejvíc, odpoví bez váhání: bojovka v lese. Šipkovaná, při které děti po cestě plní úkoly, hledají indicie, luští hádanky a míří k cíli.

A letos? Letos je Adam znovu přihlášený. Už ví, do čeho jde. Těší se na nové kamarády, na celotáborovou hru i dobré jídlo. Ještě netuší, že zažije i něco navíc. Vedoucí totiž chystají pro starší děti večer s přespáním. Zahradu ozdobí lampiony a pro děti připraví večerní bojovku.

Tábory vracejí děti k opravdovým vztahům. Věra Martinová podpořila sbírku Daránek

Foto se svolením Věry Martinové

u ohně i první opravdová kamarádství. Na takové prázdninové dobrodružství pak vzpomínají ještě dlouho.

Osobní vzpomínky na letní tábory má i Věra Martinová: „Sama jsem jako dítě prožila krásné chvíle na skautských táborech a dodnes na to vzpomínám. Proto jsem se rozhodla podpořit sbírku Daránek.“ Není těžké si představit, že právě u táboráku, při písních s kytarou, se rodila i její láska k hudbě.

A jak sama dodává, dnes mají podobné zážitky pro děti ještě větší význam: „V dnešní době, kdy jsou děti často izolované ve světě sociálních

síti a technologií, mi přijde důležité podporovat projekty, které je vracejí k opravdovým vztahům, přátelství a společným zážitkům.“

Věru Martinovou pojí s Arcidiecézní charitou Praha dlouhodobé pouto. Stala se „adoptivní maminkou“ dívky Cleopatry ze Zambie. Díky její podpoře mohla získat vzdělání, které by si její rodina jinak nemohla dovolit. „Program Adopce na dálku® je jednoduchý způsob, jak si udělat hezky na duši tím, že jednomu z dětí mohou pomoci získat vzdělání, a tím i možnost se mít lépe,“ uvedla zpěvačka.

Sbírku Daránek na pomoc potřebným dětem podpořily už stovky dárců. Mezi nimi i první dáma české country, zpěvačka VĚRA MARTINOVÁ. Prozradila nám, proč ji zaujal právě Daránek.

Daránek plní přání dětem, které by jinak celé prázdniny strávily doma. Nečeká je žádná dovolená, žádné výlety, jednoduše proto, že si to jejich rodiče nemohou dovolit.

Na táborech pořádaných Charitou na ně čekají hry v přírodě, večery

DARUJTE DĚTEM

ze znevýhodněných rodin
LETNÍ TÁBOR

ČÍSLO ÚČTU:
44665522/0800

VARIABILNÍ SYMBOLO:
911 91

DARÁNEK
POMÁHÁ DĚTEM

Více na www.praha.charita.cz/daraneek

Obnovili jsme komunitní centrum v Honnavaru

Díky podpoře českých dárců jsme opravili komunitní centrum Prathibhodaya v indickém městě Honnavar, jehož budova byla v havarijním stavu.

Rekonstrukce v hodnotě 10 tisíc USD (200 tisíc korun) zahrnovala sanaci stěn a stropů, novou elektroinstalaci, výměnu dveří a oken i kompletní vymalování.

Centrum slouží dětem z programu Adopce na dálku® i místní komunitě. Děti sem chodí na doučování, mi-

moškolní aktivity i prázdninové tábory. Právě zde píší dopisy svým dárcům do České republiky a přebírají školní pomůcky a uniformy.

Hned po otevření se v centru sešlo 172 starších žáků na workshopu o možnostech navazujícího studia. „Doma jsme moc neřešili, kam bych měl jít po základní škole. Jsem rád, že jsme tu mohli probrat, jaké jsou možnosti. Nejvíce by mě lákalo vyučit se nějakému řemeslu, třeba elektrikářem nebo instalátérem,“ svěřil se čtrnáctiletý Ravi.

Proběhly rodičovské schůzky v Ugandě

Sociální pracovníci spolu s učiteli rodiče motivují, aby doma vytvářeli prostředí, které dětem umožní ve škole uspět. Zájem o setkání byl velký, zejména u rodin, které se do programu zapojily nově.

„Rodičům říkáme velmi konkrétní věci: Zkontrolujte, jestli má dítě sešity a psací potřeby, pošlete ho do školy každý den a včas. Zeptejte se ho, co se ve škole učilo, a dejte mu doma čas na úkoly. Škola není jen odpovědnost dítěte, je to společná práce celé rodiny,“ říká Grace Mboizi, vedoucí ugandské

mise Arcidiecézní charity Praha. Otevřeně se mluvilo i o každodenních těžkostech. V období sklizně je pro mnoho rodin lákavé nechat děti doma, aby pomáhaly na poli. Tato krátkodobá pomoc však může dítě stát mnohem víc: zhoršené výsledky nebo úplné opuštění školy.

„Když se rodiče více zajímají o školu, děti berou vzdělání vážněji a dosahují lepších výsledků,“ dodává Grace Mboizi. „A to je naším cílem. Aby děti šanci, kterou od českých dárců dostávají, využily na maximum.“

Neslyšící děti v Ugandě mají nové vybavení do školy i na hřiště

Díky programu Adopce na dálku® mohou studovat i sociálně potřebné děti s postižením. Dvěma ugandským školám, které integrují děti se sluchovým postižením, nyní dárci věnovali nové vybavení.

Základní škola v Mukonu a střední škola Buckley dostaly chytrou velkoplošnou televizi a míče spolu se sportovními dresy.

Obojí se setkalo s nadšením žáků i učitelů. „Dosud jsme pracovali jen v malých skupinách u notebooku s malou obrazovkou,“ říká učitelka Betty Ssemanda ze základní školy v Mukonu.

„Teď se může zapojit celá třída. Navíc vzdělávací videa se znakovým jazykem velmi usnadňují výuku neslyšících dětí.“